

ancora

Setmanari de la

Costa Brava

ANY LXVIII. FUNDAT EL 1947. SANT FELIU DE GUÍXOLS, 18-25 DESEMBRE 2014 i 1 GENER 2015. 3'50 €. N.º 3.368

Mas

- Matalasseria i Cortinatges
- Tapisseria i Tendals

Distribuïdor oficial de: **FLEX**
www.flex.es

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Passeig dels Guíxols, 24

Tel./Fax 972 32 55 23

C/ Sant Ramon, 16-18 - Tel. 972 32 23 10

Bones Festes i Felç Any 2015

marbres

TOGI s.l.
paviments
revestiments

Fàbrica:

Rda. Narcís Massanes, s/n.
Tel. 972 32 06 49 / Fax 972 32 47 14
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
www.marbrestogi.com

Show Room:

C/ Ginesta, cantonada Fontanilles, s/n.
Tel. i Fax 972 21 61 30
17001 **GIRONA**
info@marbresgi.com

*Desitja en aquests dies als seus clients,
amics i públic en general,
unes Bones Festes de Nadal i un venturós
Any Nou 2015*

La Vienesa

Pâtisserie - Bombonerie

OBRADOR DEL 1929

TORRONS I NEULES D'ELABORACIÓ PRÒPIA

Rambla Vidal, 33
SANT FELIU DE GUÍXOLS
Tel. 972 320 181

Pujada Pont de Pedra, 1
GIRONA
Tel. 972 486 046

www.lavienesa.cat

Bon Nadal i Venturós 2015

QUAN NASQUÉ JESÚS?

Molts s'han preguntat si efectivament Jesús nasqué el 25 de desembre de fa 2014 anys. En realitat l'any no és exacte, perquè el monjo Dionís el Petit identificà l'any del naixement de Jesús, amb el 753 de la fundació de Roma, però estudis posteriors han demostrat que s'equivocà en quatre anys. De manera que en realitat ara estariam a l'any 2018 de l'era cristiana.

En quant al dia del naixement de Jesús, com que el 25 de desembre coincideix en el calendari julià –utilitzat a partir de l'any 45 de Crist–, amb el solstici d'hivern, alguns han dit que l'Església s'havia limitat a cristianitzar la festa romana del "dia del naixement del Sol Invicte", referint-lo a Crist, veritable sol de justícia. Però el cas és tot el contrari, perquè en algunes regions els cristians ja celebraven el naixement de Jesús el 25 de desembre des d'abans de l'any 221 i la festa del solstici a Roma no es comença a celebrar fins l'agost de l'any 274, més de cinquanta anys després, mercès a l'emperador pagà Aureli que volgué suplantat la festa cristiana traslladant la festa del Sol Invicte al 25 de desembre.

Sobre el perquè es va escollir la data del 25 de desembre per celebrar el naixement de Jesús hi ha diferents teories. Però el professor hebreu, de la Universitat de Jerusalem Shemaryahu Talmon, ha estudiat la qüestió partint de l'evangeli de sant Lluc, dels documents de Qumran, les festes i la litúrgia del temple de Jerusalem, afirma: L'evangelista Lluc diu que el sacerdot Zacaries, pare de Joan Baptista, era del torn d'Abies, que era l'octava de les 24 classes de sacerdots que oficiaven en el temple una setmana cada any. I el torn d'Abies oficiava en el mes de l'Elul, que correspon a la nostra meitat del mes de setembre. I com que Lluc conta també que després del seu servei, la seva esposa Elisabet va concebre un fill, les esglésies orientals celebren la concepció de Joan Baptista el 24 de setembre. I com que el mateix Lluc diu que sis mesos després fou enviat Gabriel a Maria i aquesta concebé per obra de l'Esperit Sant, precisament per això el 25 de març se celebra l'Anunciació de l'àngel a Maria i nou mesos després, el 25 de desembre el naixement de Jesús. De manera que la celebració del naixement de Jesús el 25 de desembre és una data transmesa per una fidelíssima tradició. A més que els cristians ho podien saber per Maria, la mare de Jesús, ja que per una mare és impossible oblidar el dia del naixement del seu únic fill. Amb tot, la relativa inexactitud de la data del 25 de desembre no disminueix la importància de la celebració del naixement de Jesús, perquè l'important no és la data, sinó el fet que el Verb de Déu es féu home en el si de Maria i portà la salvació al món.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL LES LLUMS DEL NADAL

El títol de la secció d'aquesta edició pot semblar més el d'una cançó nadalenca, d'un poema, d'uns pastorets o de qualsevol activitat que es pugui desenvolupar o presentar per aquestes festes tan entranyables de l'any.

Però en aquesta ocasió ens referim a les noves llums de Nadal que es poden veure pels diversos carrers, places i vies ciutadanes de Sant Feliu especialment aquests darrers dies. Unes corresponents a les lluminàries de nou format que s'han posat per guarnir i il·luminar els principals carrers amb motiu de les festes nadalenques, uns llums de "diseny" com col·loquialment se sol dir que han suplert els vells i anacrònics que en els darrers anys es penjaven. Aquestes, tot i no ser exclusives per a la nostra ciutat, donen una nova lluminositat i color als carrers on se n'han col·locat. Com a complement de les llums penjades, hi ha els dels arbres degudament guarnits i il·luminats que també es poden veure per diverses zones de la ciutat.

Coincidint amb la col·locació de les llums de Nadal, també es fa aquests dies la renovació dels fanals i lluminàries de l'enllumenat públic dels carrers i places de la ciutat. Qualsevol ciutadà que circuli amb cotxe o a peu pot trobar-se amb el carrer o el pas barrat i tancat pels operaris i vehicles de la nova empresa que té cura de l'enllumenat públic de Sant Feliu que realitza aquests treballs de renovació. Es fan en dues modalitats, una la de canviar solament la bombeta vella i antiquada per la de nova modalitat i característiques d'estalvi lluminic en els fanals ja existents tipus artístic, en els carrers on ja hi són, i l'altre és la de canviar tot el fanal o lluminària per unes altres de tipus més modern i ja amb la modalitat d'estalvi. I aquí és on hi entra la polèmica, perquè en segons quines zones, els carrers no queden tan il·luminats i es nota una manca de claror. A més en els fanals tipus antic, en tenir el focus de la llum sobre d'ell, provoca ombres al terra i manca de lluminositat. Aquesta circumstància l'han fet notar alguns veïns que s'hi veuen afectats. Per altra banda un altre sector de veïns es mostra encantat amb els nous llums i ho manifesta públicament.

Com que no es poden fer les coses mai al gust general de tot-hom, pels dies que s'acosten de pau, felicitat i amor entre els humans, només hem de manifestar que benvinguda sigui la nova llum donada per aquestes noves lluminàries, unes les que ens guarneixen i il·luminen temporalment aquests dies de Nadal i les altres que tindrem tot l'any amb les noves modalitats.

MINOTAIRES GUIXOLÈNS

-SI NOMÉS LI DÓNES PRODUCTES CATALANS
PER MENJAR A AQUEST TIÓ ÉS POSSIBLE QUE
ET CAGUI LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA.

ARRIBA EL TROFEU CENTAURE

Una bona notícia per l'any que s'acosta és que el cap de setmana del 22 de febrer se celebrarà per primer cop al nostre país el raid Le Centaure d'orientació, un campionat hípic que des del 1976, quan es va iniciar a França, no havia sortit mai d'aquell país. L'Ajuntament de Sant Feliu de Guixols col·laborarà en l'organització de l'esdeveniment.

Durant dues nits consecutives, participants vinguts d'arreu d'Europa competiran per guanyar el Trofeu Centaure en un torneig molt especial. La prova consisteix a fer un recorregut nocturn de cent quilòmetres, seixanta la primera nit i quaranta la segona. La competició es realitza el mes més fred de l'any, febrer, en dues nits de lluna nova, és a dir, les nits més fosques. Els participants han de demostrar que són capaços d'orientar-se sota la llum de les estrelles i de superar qualsevol obstacle que se'ls presenti pel camí. El trajecte que hauran de fer és el gran secret de la competició, perquè es tracta que els concursants siguin capaços de realitzar-lo sense haver-se'l preparat abans a la llum del dia. No coneixeran la ruta fins tres hores abans de la sortida.

Els genets saben, però, que sortiran del centre Cavall de Mar de Llagostera, i que per tant s'hauran de moure en un entorn de bosc de suro i pi, entre les Gavarres i l'Ardenya, amb la mar molt a la vora però també amb la plana i la Vall d'Aro a tocar, un entorn de natura privilegiada, ideal pel desplaçament a cavall però també ple d'obstacles naturals, de terrenys accidentats, de rieres i rius, pendents, desnivells, boscos, camps i clarianes que els concursants travessaran guiats només per una brúixola, un mapa i el sentit de l'orientació seu i del cavall.

El fet que el centre Cavall de Mar de Llagostera hagi estat l'escollit per ser la base d'aquesta competició internacional és una gran notícia pel turisme esportiu català. El Trofeu Centaure acull participants de moltes nacionalitats i és un aparador ideal per exposar al món les bel·leses de la Costa Brava des d'una perspectiva poc corrent: els boscos amables i els turons arran de mar, en contacte amb els cavalls, agafen una visibilitat espectacular i ofereixen una imatge paisatgística de primer ordre per la promoció del tipus de turisme que es considera de qualitat: un turisme respectuós i conscient del terreny que trepitja, un turisme no massificat i amb uns gustos reals i específics, que van més enllà de la tan desgastada oferta estival. Aquest entorn d'una natura esplèndida, sumat a la proximitat amb la frontera, l'oferta cultural i gastronòmica de les nostres comarques i, sobretot, l'experiència professional de Cavall de Mar, permeten augurar ja des del primer moment l'èxit d'aquest prestigiós Trofeu Centaure, que per primer cop se celebrarà al nostre país.

TONI SALA

Edita: Associació Cultural Bitàcola – Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores – Tel. i fax: 972 328 366 – Adreça postal: Apartat 99 – 17220 Sant Feliu de Guixols – Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat –

www.setmanariancora.cat – facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS:	ANUAL: 80 €
	TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS:	ANUAL: 100 €
	TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf):	ANUAL: 60 €
	TRIMESTRAL: 15 €

Membre de ACPC

AMB EL SUPORT DE LA
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Els escrits rebuts per aquesta secció han d'estar degudament identificats amb nom, cognoms, adreça, DNI i un telèfon de contacte i tenir una extensió màxima de 1.000/1.500 caràcters amb espais. Els que no reuneixin aquests requisits no seran publicats. Es donarà preferència de publicació als escrits que facin referència a temes locals i de la comarca.

AGRAÏMENT PER L'ACTE DE PRESENTACIÓ DEL LLIBRE LES SET CAIXES

El dijous 4 de desembre, a la Sala Abat Panyelles del Monestir va tenir lloc la presentació del llibre "Les set caixes", de Dory Sontheimer, acte del qual nosaltres dos en vam ser, en certa forma, els promotors.

Si bé la pròpia Dory en començar la seva intervenció ja va esmentar el seu agraïment a algunes persones que s'havien significat en l'organització, nosaltres també ens sentim obligats a deixar constància que sense l'extraordinària ajuda rebuda de tots ells, l'èxit assolit aquella tarda no hagués estat possible.

Volem, doncs, agrair a tot l'equip de l'alcaldia, i molt especialment a en Joan Alfons Albó i també a l'Elena Soler el seu recolzament impagable. Suposem que tant ell com (especialment) ella van maleir-nos un milió de vegades, però mai van tenir un "no" per a nosaltres. També l'equip de premsa, sobretot en Pere Carreras i en Josep Andújar van demostrar-nos la seva resistència a l'esgotament. A tots, mil gràcies.

Què dir de l'equip del Museu i el de la Biblioteca? Aquests sí que s'han guanyat el cel. La Sílvia Alemany, la Judith Albertí i en Dani Serrat, del Museu, i l'Anna Gutiérrez, en David Hernández i en Miki Castellsagué de la Biblioteca van fer possible el que semblava una utopia... i amb nota.

Estem segurs que el divendres dia 5, totes aquestes persones devien donar gràcies a Déu per no haver de suportar més les contínues pallisses que els hi vam proporcionar nosaltres dos durant les dues setmanes prèvies a l'acte. Us agraïm infinitament la vostra implicació.

I els dos pilars de la jornada: l'Eduardo Martín de Pozuelo i la Dory Sontheimer. Ell, periodista, cap d'investigació del diari la Vanguardia, premiat en múltiples ocasions pels seus treballs d'investigació, principalment els referits a l'Holocaust, que li van valer la concessió, l'any 2009, del premi Internacional Raoul Wallenberg, distinció que s'atorga anualment a una persona o institució que s'ha distingit en els seus estudis sobre la persecució, la deportació i la matança industrialitzada de jueus durant el Tercer Reich. Tenir entre nosaltres a un "pes pesant" de l'alçada de l'Eduardo per introduir-nos en el marc històric de l'Espanya de 1936 a 1945 és tot un luxe que no podíem obli-

dar en la nostra llista d'agraïments.

Finalment la Dory Sontheimer. Enamorada de Sant Feliu d'ençà que, de jove, al llarg d'una vintena d'anys, hi va passar amb els seus pares les vacances d'estiu. (Ella volia parlar-ne durant la presentació, però l'acumulació d'emocions li van jugar una mala passada, que ens ha demanat que disculpéssim en aquesta carta). Una persona que ens va trametre amb una enorme càrrega emotiva, la tragèdia que va viure la seva família, brutalment colpejada per les idees fanàtiques i per l'odi racial dels nazis. Trenta-cinc familiars directes seus (entre els quals els dos avis materns) van morir a les cambres de gas de Theresienstadt, de Treblinka, de Sobibor o d'Auschwitz.

I tampoc podem ni volem oblidar a tots aquells que, desafiant una pluja persistent i molesta, van ser-hi presents. Esperem que tant les sorprenents revelacions de les recerques de l'Eduardo com les colpidores emocions que destil·la el relat de la Dory, us hagin compensat de la incomoditat que ens va ocasionar aquell dia la meteorologia.

FRANCESC BOSCH i JOSEP MURLÀ

EL PAPA FRANCESC DEIXA A L'ARQUEBISBE DE GRANADA AMB EL CUL A L'AIRE

El Papa FRANCESC, acaba de deixar amb el cul a l'aire l'arquebisbe de Granada, Javier Martínez. A ell i a tota aquella Església que s'omple la boca condemnant els matrimonis homosexuals, el preservatiu i l'avortament, i que per darrere encobreix miserablement els capellans que abusen dels nens de la diòcesi.

Gràcies, FRANCESC, per denunciar valentment un delictes d'abusos sexuals que l'arquebisbe de Granada intentava amagar. Si us plau, acabi la feina i li prego que el destitueixi, que expulsi de l'Església aquest arquebisbe encobridor de presumptes pederastes.

Vostè, arquebisbe de Granada, que quan la víctima dels abusos, al cap dels anys, es va armar de valor per denunciar el llistat de pràctiques sexuals a què havia estat forçat, tot el que vostè li va respondre va ser: "Silenci, abnegació i resar a la Mare de Déu". Quina vergonya! Quins pebrots!

La denúncia del Papa FRANCESC l'ha convertit a vostè en el símbol d'una Església que utilitza la hipocresia per allisonar-nos sobre sexe, al mateix temps que acull a dins seu capellans que fan servir la superioritat moral per abusar de criatures indefenses. Potser és l'hora de revisar si té algun sentit una Església que nega a les dones exercir el sacerdoci com els homes i que obliga els capellans a un celibat que, de segur, deu tenir alguna connexió amb molts dels casos que sovint surten a la llum i amb els que no.

Tornant a l'arquebisbe de Granada, permeti'm que recordi tres dels seus "hits": va dir que el preservatiu ajudaria a propagar la sida a l'Àfrica, va escriure publicat a la seva editorial "Cásate y sé sumisa" i, en una

homília seva (desembre 2009) va afirmar que els crims de dictadors com Hitler o Stalin -casualment, ni una paraula de Franco- eren menys repugnants que l'avortament. Quina vergonya! Que lluny les seves paraules i els seus gestos de l'evangeli que predica.

JOSEP VIADER SERRA

LLUMS NOUS AL CARRER COMERÇ

Som tres comunitats de propietaris del carrer Comerç, que volem agrair al nostre Ajuntament la seva diligència per enllestir el passat dia 11, una remodelació tan necessària com esperada de l'enllumenat públic d'aquest cèntric carrer.

Desitgem també, poder fer un escrit semblant quan, tant aquest carrer com la placeta interior, puguin ser escombrats amb l'eficàcia que tots voldríem i que fins ara no s'ha demostrat.

Tres comunitats de propietaris carrer Comerç n. 56 i veïnes.

LA MEVA CARTA ALS REIS

Aquesta carta als "Reis Mags", és molt curta. Aquest any demano per a mi, per a tots els ganxons i també per als visitants de tot arreu, si pot ser, uns vàters públics a la zona del passeig i dels jardins Juli Garreta. Això sí, que estiguin oberts sempre. Penso que estaria bé.

Salut i bones festes a tothom...

FELIP CALVET DARDER

PROGRESSOS EN LA INDÚSTRIA SURERA (1909-1910)

Quan la crisi de l'any 1909, abans descrita, es va evidenciar que els taps anaven perdent terreny, els nostres industrials van pensar que el camp de les especialitats havia d'incrementar-se per compensar aquesta crisi. Es van idear noves aplicacions del suro, como ara:

- PLANTILLES DE SURO PER A CALÇATS. Aquestes plantilles es van fabricar en dues formes diferents: primer sense additius i més endavant folrades de tela.

- FLOTADORS PER A LA PESCA, BOIES I ARMILLES SALVAVIDES. Encara que els flotadors per a la pesca eren d'ús molt antic, anterior a la mateixa indústria surera; però com és natural es feien en forma molt tosca.

- SALACOTS. Aquesta classe de "barrets" tenia el seu origen en els típics cascos que tant havien usat a l'Índia i altres colònies angleses. Es van començar

a fabricar prop de l'any 1910 a base de làmines de suro natural i tela, utilitzant-se en diferents països africans. També al cap de poc temps es van subministrar amb destinació a les tropes espanyoles al Marroc.

- BALDOSES. Amb aquesta modalitat es va resuscitar amb avantatge l'antiga pavimentació rústica que s'havia utilitzat en els habitatges modestos. Al cap de pocs anys aquestes "baldoques" de suro natural se substituïren per les fabricades amb suro aglomerat.

- PARAFINAT DELS TAPS. L'any 1910 es va introduir la modalitat de donar al taps acabats un bany de parafina, substància sòlida, blanca i inodora per facilitar l'extracció del tap de l'ampolla. Quan es tractava de taps "trefins per Xampany", s'aplicava la parafina a la part central del tap. Més endavant, es van anar introduint perfeccionaments en la seva fabricació.

ROGELI VANCELLS MOLINAS

L'AGONIA DE TOT UN SISTEMA

Per què ha dimitit la ministra de Sanitat, Ana Mato, del govern Rajoy? Doncs el fet que l'han enxampada com a part activa de la trama Gürtel, que és la demostració fefaent que el PP és un partit polític que actua com una banda delinqüent perfectament organitzada. L'exministra Mato ha hagut de dimitir per rentar-li la cara al seu president Mariano Rajoy, un dels dirigents més dubtosos i controvertits d'Europa. El seu nom apareixia als papers d'un delinqüent convicte de nom Bárcenas, i encara no hem rebut cap explicació mínimament convincent sobre el tema.

El PP és ara mateix el principal exemple de la corrupció sistemàtica que assola el sistema polític espanyol. En català en diem "no hi ha un pam de net", encara que el centreesquerra està igual de tocat. Per això és fàcil d'entendre el tsunami de Podem.

Tot plegat és l'agonia de tot un sistema. Mariano Rajoy ocuparà el seu lloc dins la història, però ho farà com el president espanyol que va intentar donar justificació a allò que no en tenia: la caiguda d'un estat de la Unió Europea, i de tota la seva credibilitat. No hi ha país ni estat que resisteixi que les responsabilitats de govern siguin ocupades pels representants de la pura i simple delinqüència.

MONTSERRAT VIADER RUSCA

ENCESA DE LLUMS DE NADAL

L'Associació de Comerciants de Sant Feliu de Guixols juntament amb l'Ajuntament va realitzar el passat divendres 5 de desembre l'encesa de llums de Nadal. Aquest any van participar a l'encesa les sis escoles de primària de Sant Feliu de Guixols: El Cor de Maria, el Sant Josep, l'Ardenya, el Baldiri Reixach, l'Estació i el Gaziel.

L'encesa va començar amb un recorregut pels 6 arbres de Nadal instal·lats a la nostra població que anaven des de la Rambla Generalitat fins al Passeig del Mar. A cada arbre de Nadal, adornat pels nens i nenes de cada escola, es

van cantar Nades i recitar versos de Nadal. La vetllada va finalitzar a la Plaça del Mercat amb una xocolatada popular i una cantada de corals de l'Escola de Música.

Us recordem que aquest cap de setmana segueixen les activitats de Nadal amb tallers de pals de tió, cantades de corals i escudellada popular. L'Associació i l'Ajuntament volen agrair la vostra participació a les activitats de Nadal i aprofita per desitjar-vos Bones Festes! / ACSFG.

(Més informació a la pàg. 22)

Segons el relat del *Naixement de Jesús*, Maria va posar el Nen en una menjadora. I als Pastors es diu: *Això us servirà de senyal: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora*. I s'insisteix: *Hi anaren, doncs, de pressa i trobareu Maria i Josep, amb el nen posat a la menjadora*.

Segons el relat, Maria posa el Nen en una menjadora "perquè no havien trobat lloc a l'hostal". D'aquí s'ha deduït que la gent de Betlem era poc acollidora. Res més fals!!!

Per entendre bé aquest relat cal anar més a fons. Es podria traduir així: Maria va posar el Nen en una menjadora perquè l'hostal (*katalyma*, en grec) no era aleshores un lloc per a ell.

Maria és plenament conscient de qui és el seu fill. Sap que aquell infant, quan sigui gran, es farà **aliment** per als altres. Segons els Evangelis, Jesús, "arribada l'hora", encarrega als deixebles que preparin la *sala-menjador* (*katalyma*, en grec) per celebrar-hi el *Sopar pasqual*. Sorprenentment, els deixebles preparen el lloc, no pas l'Anyell

pasqual, perquè l'anyell serà Jesús mateix. "Això és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial"... "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meua sang, vessada per vosaltres".

Si Jesús és aliment, és lògic que Maria el posi en una menjadora, però, de moment, "embolicat", perquè encara no és l'hora de donar-se com aliment o d'estar en un hostal.

Que la vida humana és "aliment", ho experimentem cada dia en les nostres famílies, on, sobretot els pares, es fan, en tots sentits, **aliment** per als fills. "Fer-se aliment" és la manifestació més clara d'un amor humanitzador.

Els relats evangèlics no pretenen oferir *dades biogràfiques* sobre Jesús sinó que intenten mostrar-nos, en la persona concreta de Jesús, allò que constitueix l'**essència d'una vida veritablement humana**. Som humans en la mesura que ens fem *aliment* els uns per als altres. Jesús neix a *Bet-lem* que vol dir "casa del pa". Bon Nadal!

PERE TORRAS

VI DIVÍ - SECRET DEL PRIORAT

Bodegas Torres presenta el seu primer vi de verema tardana: Secret del Priorat. Un vi dolç voluptuós i concentrat, elaborat a partir de raïms lleugerament sobre madurats de les seves pròpies vinyes velles de gamatxa i carinyena. D'edició limitada, només 2.500 ampolles, la primera anyada 2011, ha estat elaborada amb una part de raïm deshidratat per aconseguir més concentració de sucre sense perdre l'acidesa i envellit en roure francès de 12 mesos.

SECRET del PRIORAT

és, segons explica la nota de tast de bodega, intens en nas amb domini de notes especiades de regalèssia, curri i xocolata i amb un toc de confitures de cirera i móra, acompanyades amb notes de fruits secs torrats. En boca té una entrada molt llaminera. Concentrat i fresc, amb un final llarg i elegant. Marida especialment bé amb formatges blaus o cremosos, confit d'ànec i amb postres de xocolata o peres al vi. Ideal per aquest Nadal!

Puntuem: ?
PVP. 39 €.

RAMON REGINCÓS
viniclub@regincos.com

POESIA

CÀNTICS DE NADAL

Hi ha pluja d'estrelles la nit de Nadal, fan llum a la cova on hi neix l'Infant.

Els avets es mouen molt a poc a poc, xiuxiuegen càntics d'alegria i goig.

En la nit tranquil·la, nit de tot el món, hi ha una nova aurora i un gran resplandor.

Anem en filera a buscar l'AMOR.

PILAR BONAVIA

NADAL 2014

Per Nadal la taula plena i el rebost més gran.

Les cançons a la carena, els infants anant cantant, quan la lluna plena regna.

Els pastors van caminant cap a la cova, on l'infant joiós els espera, somrient i expectant, per rebre els regals.

Quan la gent ha sentit dir que a Betlem ha nascut l'infant, el Rei de tots els cristians.

M.C. ROIG

- La ciutat comença a viure intensament l'ambient nadalenc. Des del divendres, dia 14, les lluminàries de colors que ornem els carrers de Sant Feliu varen entrar en funcionament. Aquest any, se n'han instal·lat moltes més en diversos carrers i places de la ciutat. En alguns llocs s'han instal·lat també altaveus que reproduïen música nadalenca ambiental i els arbres de Nadal que botiguers, i també particulars, situen a les voreres, col·laboren en donar una nota de color nadalenc. Els comerciants del carrer de Mossèn Cinto Verdaguier han organitzat una Fira de Nadal, que cada dia, al vespre, des del 13 al 20 de desembre ha estat en plena activitat. Al T.A.M., l'Agrupació Teatral Benet Escriba posarà a escena aquests dies, els tradicionals Pastorets. Hi haurà concerts de Nadal el dia 22 a les 10 del vespre a la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels a càrrec de les corals Cypsella, Infantil del Montclar i Rossinyols i el dia 23 al T.A.M., al migdia, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès que interpretarà valsos de Strauss.

- La pel·lícula programada al T.A.M. per aquests dies nadalenc serà *Dick Tracy*.

- Temps hivernal amb temperatures que han arribat als 0º de mínima les darreres nits. També ha plovisquejat.

- El dissabte dia 15, en el decurs d'un sopar a l'Hotel Murlà Park i amb una gran assistència de públic, es va donar el veredict dels Premis "Enric Descayre i Salgas" corresponents a l'any 1990. El jurat presidit per Joaquim Molas i format per: Lluís Pallí, Joan Rosell, Jaume Torrent, Josep Vallverdú i Margarita Wirsing, varen acordar pel que fa al Grup sobre temes específics de Sant Feliu, declarar desert el primer i segon premi. Atorgar un accèssit de 60.000 pessetes al treball *Població i urbanisme de Sant Feliu de Guíxols*, de Joan Bolaño, Anna Barbé, Marta Guillem i Imma Piferrer, de Sant Feliu. També un segon accèssit de 40.000 pessetes al treball *Guíxols, l'enigma d'una toponímia incerta*, del guixolenc Xavier Colomer-Ribot. Pel que fa al Grup sobre temes de les comarques gironines, el primer premi fou per *Litomorfològia del massís de Begur*, de Carles Roqué, de Palafrugell. El segon premi fou pel treball *Joaquim Riera i Bertran: 1873, República Federal* de Xavier Antón, de Girona, i un tercer premi a *Viatge a Girona*, del guixolenc Santiago Vancells.

- Després d'una renovació de voreres s'ha obert novament al trànsit el carrer de la Mercè.

- Amenaça de bomba a l'Institut de Formació Professional. Una breu taula més a afegir a la llista.

- L'Ajuntament pren l'acord de demanar siguin autoritzats més estancs i administracions de loteries a la nostra ciutat.

- En futbol: Guíxols, 3 - Castellar, 1; Vidreres, 2 - Vilartagues, 1 i Bell-lloc, 3 - Guíxols B, 4. En bàsquet, Guíxols Peugeot, 72 - C.B. Llinars, 69.

LA NUTRICIONISTA RESPON

Els torròns sense sucre vol dir sense sucre?

L'exigent normativa referent a les propietats saludables dels aliments obliga els fabricants a tenir molta cura amb els missatges que escriuen als productes, diferencien clarament els termes "sense sucre", "baix en sucres", "baix en calories" o "light".

Els termes "sense sucre" o "sense sucre afegit" sembla el mateix però no és així, la normativa obliga a incloure a l'etiqueta si el torrò conté sucres de forma natural.

D'aquesta forma només es podrà dir que és sense sucre, si el torrò no conté més de 0,5 grams de sucre per 100 grams de torrò. En canvi l'altre terme "baix contin-

gut en sucre" es posa als productes que no contenen més de 5 grams de sucre per 100 grams.

No obstant, els missatges "sense sucres afegits" han de garantir que durant la seva elaboració no s'han afegit ni monosacàrids (glucosa, xarop de glucosa, fructosa, xarop de fructosa) ni disacàrids com la sacarosa o sucre comú o lactosa ni tampoc mel.

Aquestes festes mengem de tot, però l'important és que no excedim les quantitats.

BON NADAL!!! FELICITAT I SALUT PER A TOTHOM. BON ANY NOU 2015!!!

M.ª PILAR ANGUITA
Dietista-Nutricionista

UN GANXÓ DE MAR: EN JOAN BOUI ROVIRA, ÀLIES "EL CORRILLO"

Nasqué a Sant Feliu de Guíxols el 1918, fill de pescadors, i embarcà als set anys, amb el seu germà Francisco, en una barca petita que es deia "Pelayo", ja que el seu pare morí i en Francisco va tornar del servei militar de marina. La barqueta petita portava xarxes petites com les armelleres, les soltes i els boleros. Amb les primeres pescaven gallines, peixos grossos i alguna llagosta; amb les soltes pescaven boga i amb els boleros, bàsicament rogers. El Pelayo portava un motor de 5 HP marca Boudoin, que en Castelló n'era el representant a Sant Feliu. Aquest motor era el segon que hi havia a Sant Feliu, ja que el primer era el del pràctic.

Sortien cap a les cinc o les sis de la matinada per llevar el que havien calat el dia abans a la tarda i tornaven a calar una altra xarxa que llevaven una hora més tard. Deixava una boia amb bandera blanca a l'extrem de la xarxa calada i des d'allà, mirava la senya per tornar a llevar.

A l'edat de deu anys, plegà de l'escola i el seu mestre, el Sr. Roca, s'enfadà perquè va perdre un dels millors alumnes que tenia en el segon pis de l'edifici de l'Ajuntament, on, a baix, hi havia l'escola de noies.

La primera teranyina en la qual es va embarcar es deia "Carmen Cinta" i aquí és quan van començar de timoner. Els dissabtes i diumenges, com que no anaven a pescar, anava a Barcelona, s'estava en una pensió i aprofitava per anar al Liceu al cinquè pis, per escoltar òpera, que li agradava molt. Timonejà també la teranyina "Montserrat" d'en Cunet. L'última teranyina que va timonejar va ser la "Chitina" de l'Arias.

Els millors trofeus com a pescador els mostra a la foto n. 1 amb un rap i una rajada.

Però l'aventura més significada d'en Corrillo va ser embarcar-se amb l'"Ibérico", un vaixell de càrrega que feia el transport transatlàntic. L'"Ibérico" era de la companyia Fierro, d'Astúries, venia a Sant Feliu a carregar mineral blanc d'Osor i el descarregava a Willington a la badia de Delaware (USA). A la mateixa badia hi havia també una base militar de la marina nord-americana, on en Corrillo va quedar bocabat en veure els vaixells que hi havia. Segurament, aquest mineral anava per a la companyia química Dupont, la primera del món aleshores.

L'"Ibérico" era un vaixell de 12.000 tones, amb dos motors i una sola hèlice. Un cop descarregat el mineral, anava a carregar carbó al Nordfolk, a la mateixa badia. I el portaven cap a Sagunto. A en Corrillo li agradà molt aquesta aventura cobrant 600 pessetes al mes, malgrat el mal temps que varen trobar a les Bermudes, ja que des del pont i anant tan carregats, veien enfonsar-se la proa i no sabien si tornaria a sortir. Amb l'"Ibérico" eren tres timoners: ell era el primer, i durant la ruta, feien tornos de dues hores al timó i sis de descans.

Després d'aquest viatge ell es retirà de l'"Ibérico", perquè navegar per navegar no era allò seu, malgrat que el capità li oferí fer-lo contramestre i més ben pagat: 1.000 pessetes al mes. Tenia quarantadós anys, enyorava la vida tranquil·la i nocturna de Sant Feliu, a cal Canari, a can Saura, on sempre hi tenia amigues alemanyes o angleses.

Encara que jo l'he definit com a home de mar, en realitat era polifacètic, ja que va passar per can Greiner com a bullidor i també com animador als "Pasajes Costa Brava", uns vaixells turístics fets per en Ramon Gay, que anaven de Sant Feliu a Blanes. En aquests vaixells turístics tenia en el pont un cordill que anava a l'embrague del motor, i així podia desembragar quan volia. I a bord hi havia fet tots els oficis: de patró, d'animador, de cantant, cuiner... i sempre al costat d'alguna alemanya o anglesa.

Una vegada, a la nit, a can Saura, una dona li demanà que cantés una ària de sarsuela i ell en va triar una de Los Gavilanes i quan va acabar, la dona li donà un sobre que se'l guardà i en arribar a casa, el va obrir i hi havia 5.000 pessetes. Amb les propines es guanyava molt bé la vida. A la foto n. 2 el veiem al cos-

tat de l'Emili Albó, a Casa Pedro i sempre amb "guiris". En Juanito Corrillo era solter i quan no anava a pescar es

distreia com a cantant —era un baríton atenorat— i freqüentava can Saura, cal Canari..., on es cantaven cançons de taverna, i feia amistats amb les estrangeres de l'època, com es pot veure a la foto n. 4.

Durant la seva vida de nit era molt amic i company de xefles amb en Pitu Albertí, també un bon cantant de taverna, un baríton baix, i també era solter. Essent tots dos solters i bons cantants, els era fàcil fer amistat amb les sueques, angleses i alemanyes. Encara avui en Corrillo llueix jerséis de llana que li van regalar algunes de les "guiris" més amigues. En Corrillo era un home físicament no molt alt, però molt fort i ple de salut, amb una bona veu que enamorava les estrangeres, d'aquí ve que ell "xapurreja" l'anglès i l'alemany força bé.

Com a pescador, ho feia seguir tot, com anar a fer "oríços" amb en Carré i en Tete Valls, que hi anaven els diumenges amb la barca d'en Carré, amb qui era molt amic, ja que quan hi havia una reparació de timó a les vaques o a les teranyines, en Carré s'assessorava amb en Corrillo.

Un dels peixos més grossos que va pescar va ser un bot, com mostra la foto n. 5 amb l'Hilari i en Siset Pinyonero. Amb les teranyines hi anaven deu i onze mariners més el patró i el maquinista, la meitat del que cobraven a la subhasta anava per l'amo i l'altra

La primera teranyina que timonejà fou la "Carmen Cinta" d'en Jaume Perol, i l'última la "Chitina" de l'Arias. I entremig patronejà també la Montserrat d'en Cunet, el Martinet, els Pinyoneros, la Capitana, vaca d'arrastre de

l'Alfred Mont i tantes altres. Com que amb les vaques pescaven de dia, el Corrillo feia un suquet per dinar per a tota la tripulació i aquí va néixer la seva "faceta" de cuiner, que és molt accentuada, sempre fent suquets de peix amb patates. El venien a buscar per exemple en Cruz, de la Trinca, per fer suquet a la finca que tenen entre Sant Feliu i Tossa, també, de l'Hotel s'Agaró d'en Sibils, l'avisaven per fer suquets per dues-centes persones, suquets de peixopalo amb tripes de bacallà, i el suquet de mussola, que era el que li sortia més bo.

"La pesca és molt maca", encara ara, als seus noranta-sis anys, ho diu tot sovint. La "faceta" de pesca-

dor la du a l'ànima. Es retirà als seixanta anys, o sigui, ara ja en fa trenta-set i vivia sol en una casa, on, al pis de sobre hi vivien uns nebots, que segons ell, el controlaven massa.

El vint-i-set de febrer proper en Corrillo farà noranta-set anys. Està asilat com jo a la residència Surís Gent Gran, i sembla mentida el cap clar que té i la memòria. La seva neboda Fina Mas Bou i el seu nebot Pere Mas Bou, són els que el vénen a veure sovint.

Aquest és un breu resum d'un home de mar polifacètic: pescador i patró de pesca, timoner en vaixells de càrrega, mariner transatlàntic, cuiner especialista en suquets de peix, cantant de taverna insigne i finalment, i com a bon ganxó, bullidor de suro, a can Greiner.

FRANCESC SOLER

INDRETS GUIXOLENCS

Com totes les poblacions que compten amb una certa història, també el nostre Sant Feliu disposa d'unes denominacions populars aplicades a certs indrets locals que, en no constar oficialment en els plànols, corren el perill que, en no ser utilitzats en el parlar de cada dia, s'arribin a perdre, majorment en ser ignorades per part de la gent jove.

Per mirar d'evitar la possible pèrdua, m'atreveixo a detallar-ne unes quantes de tals denominacions amb el meu humil intent que segueixin vives. Probablement que algun lector podrà tenir-ne coneixement de molts d'altres i crec que, entre tots resultaria encertat poder fer-ne una relació el més completa possible.

Aquí van les principals que jo conec:

“EL COMAL DE L'INFERN”

Aquest curiós nom s'aplica, principalment, al sector de la pujada del carrer de Bartrina o sigui de l'espai que va del carrer de Joan Maragall al de Sant Josep, si bé es podria també aplicar a la primera part del carrer de les Eres.

“EL MOLL DE PEDRA”

Aquest ja és molt conegut, si bé no és el mateix que jo vaig conèixer quan era jove, malgrat trobar-se en el mateix lloc. L'anterior partia de la roca que hi ha tocant la sorra de la platja de ponent i era més curt que l'actual.

“EL CAMP DE L'AVI OLIVA”

Es deia així a un gran espai lliure, a voltes convertit en agrícola, que estava situat al costat del carrer d'Hernán Cortés quan

aquesta via urbana únicament disposava edificada la banda dreta. Quan no estava destinat a l'agricultura, era un lloc ideal per muntar-hi una gran foguera per Sant Joan i possiblement una altra per la vigília de Sant Pere.

“EL PASSATGE DE L'ÀNGEL”

L'actual carrer d'Isabel Galceran, que uneix el de Castell d'Aro amb el del Doctor Presas, havia tingut anteriorment la denominació de Passatge de l'Àngel i durant algun temps sempre hi havia algú que l'anomenava així.

“L'ERA D'EN TITETA”

En iniciar-se el carrer del Dos de Maig, a la dreta, hi havia hagut abans una antiga casa de pagès que al seu davant hi conservava una era. Possiblement que en Titeta podria tractar-se del propietari o el masover d'aquella casa de camp.

“CALLE DE LOS CUERNOS”

Es tracta de l'actual carrer d'Àngel Guimerà (abans Nou de

Sant Ramon), però que molts ciutadans el coneixen pel nom de carrer de les Banyes, donant-se el cas que una persna castellana que va anar-hi a viure, quan cursava una carta, a la part posterior on s'indica el nom i adreça del remitent, sempre hi feia constar “calle de los Cuernos” en traduir-ho al seu idioma.

“LO D'EN TELL” (català antic)

Nom que es donava a un extens terreny a la dreta de la carretera de Palamós i per sobre del carrer de Trafalgar, on ara s'hi troben els carrers de Ginebra, Londres i molts altres.

“A CA LA MADA”

Espai a la dreta del carrer d'en Cubias, passant per dessota d'un arc, on s'hi trobava una casa de pagès.

“FONT DE CAL PITXO, FONT DE MAS CABANYES i FONT DE MONTICALVARI”

Les dues primeres estaven properes a les masies del mateix nom i la tercera a la muntanya de

Sant Elm per dessota de Vista Alegre.

“EL SOT DELS CANYERS”

Era el carrer que ara ostenta el nom de Rafael Piñol i Maimí, en principi batejat amb el nom de “Sot dels Canyers”, per on hi transitava un antic torrent amb canyers a cada costat.

“VISTA ALEGRE”

Terreny situat a la muntanya de Sant Elm al peu d'una masia, ara abandonada, amb una era al davant. Abans de la Guerra espanyola, en dit terreny hi jugaven a futbol els feiocistes (anterior tipus d'Acció Catòlica). Més tard, quan la ciutat no disposava de cap altre camp de futbol, es tornà a jugar a Vista Alegre per part dels equips de joves que s'havien format i recordo que també va fer-ho una selecció dels soldats de l'exèrcit espanyol destacats llavors a la nostra ciutat, que s'enfrontà a un combinat del Fénix (abans Canela) entre els quals jo hi estava present. Perdem per 2 a 0, però ells eren ja tots homes fets i nosaltres no passàvem d'adolescents.

“LA VOLTA DE L'AMETLLER”

Començava al port, seguia pel camí que conduïa al xalet de l'Irla i després s'enfilava amunt passant proper on ara hi ha l'edifici del Cap Ducal i coronava el montícul, fins anar baixant vers la carretera de Palamós pel present carrer del Doctor Fleming.

“LA COSTA D'EN CIRERA”

Era el principal camí per adentrar-se a l'Ardenya.

LLUÍS PALAHÍ I XARGAY

EL PINTOR MALARET

La pintura és un art prehistòric, i encara que avui no estigui de moda, o no sigui tendència, per dir-ho amb llenguatge de periodista del moment que ens toca viure, és un art tan lligat a les perogoneses de l'esperit humà, que, mentre l'home sigui home, no morirà mai. I és un fet que continua havent-hi grans pintors. Enmig de la confusió que regna en un món que no sap quina paret toca, ni en un sentit estètic, ni tampoc en un d'ètic o moral, hi ha pintors que des del silenci sofert i callat continuen treballant

contra el vent i la maror, amb totes les dificultats que ja us podeu imaginar, en aquest ocea de menysteniment i incomprensió a què es veuen sotmesos. Lluita heroica en unes condicions infernals.

En aquest context, el pintor Malaret, guixolenc de naixement que ara viu i treballa a Castell d'Aro, en un esplèndid estudi, prop de l'església, és un bon exemple d'artista rigorós i pintor compromès amb el seu art, seguint les petjades dels grans mestres de la història de la pintura, les arrels de la qual es perden en la foscor de les coves d'Altamira i Lescaux. Jo no sé si el lector de l'ÀNCORA té present la pintura de Malaret. En tot cas, si és que no l'hi té, m'haurà de fer confiança si li dic, sense cap forma de reticència, que és un dels grans pintors del país, autor d'una obra construïda amb una tècnica depurada i sàviament gestada, fruit del treball diari i la inspiració certa a la qual només s'arriba amb el feinejar sostingut. Malaret és un autèntic animal pictòric, un *self madeartist*, un home que s'ha guanyat a pols un

lloc prominent en el món de les arts. Un món gens fàcil, de reconeixement escàs, difícil de conquerir.

Un univers on avui pul-lulen un seguit de pseudo artistes que han convertit el conceptualisme de Marcel Duchamp en una nova i rígida acadèmia, sacrosanta i intocable, dictatorial, enemiga de la pintura-pintura. Són els autèntics *pompis* cortesans del nostre temps. Fan un art oportunista i efectista, sense vida pròpia, sense cap forma d'emoció estètica, un art destinat a epatar els nou rics de la postmodernitat, aquesta època de transició i canvi entre un segle XX que ja és història i un segle XXI que encara no ha acabat de néixer. Són els JeffKoons infectes, els DamienHirst anecdòtics, els Ai WeiWei oportunistes i suats, aquest mercat només apte per a les grans fortunes, una estètica de la banalitat beneïda pels gurús dels avorrits i clonats museus d'art contemporani del planeta, els quals determinen qui entra i qui no entra en el seu mimat cercle dels putrefactes. Encara que tot això passi als

grans centres de l'art mundial, aquí en vivim les escorrialles, i galeries del nostre petit món se'n veuen marcades, per aquest venís de suposada actualitat. Misèria i companyia.

Tenim, però, els pintors de raça, els que continuen fent la pintura-pintura, com ho és el pintor Malaret, fidel a una estètica que s'imposa de no pensar per fer possible la seva vida. Lluny de les extravagàncies i les provocacions, l'obra de Malaret manté en la seva insubornable entesa, uns valors que no moriran mai, la raó de ser de l'art autèntic, i que en darrer terme un dia esborraran del mapa tanta banal i interressada tonteria. Malaret ha destil·lat l'essència cromàtica de la nostra terra, aquest mar i aquest cel, amb una intensa i precisa convicció, amb el seu aire de metec, de jueu errant i pastor grec, que com la cançó de Moustaki, des de la seva serena reclusió en aquesta Vall d'Aro nostra, fa de cada obra pictòrica tota una eternitat d'amor... D'amor a la veritable pintura. D'amor a l'art.

JOAQUIM PIJOAN

EL VALOR DE LA CRÍTICA

Amb aquest article desitjo fer una reflexió teòrica sobre la necessitat d'un canvi de model en la nostra manera d'entendre i concebre en general i ho faré basant-me en coneixements del món de la filosofia, tant de la filosofia de la ciència com del filòsof Nietzsche per així, a partir d'aquests supòsits, poder avançar i arribar a una proposta diferent.

Actualment, la visió de la societat, pel que es refereix a la cultura/al món occidental, està vivint uns moments de gran trontoll. No només per la crisi de valors que ja fa un temps que va començar, sinó que també perquè ara se li ha afegit una davallada a nivell econòmic molt forta que ha fet posar en dubte el model de societat en el qual vivim. El model vigent està en crisi, no n'hi ha dubte, i en aquests moments la majoria de la gent està desorientada donat que no es troba un model nou prou vàlid que pugui substituir l'antic, la qual cosa fa que ens seguim aferrant allò que és conegut malgrat veure clar que no dona per més.

Thomas Kuhn, filòsof de la filosofia de la ciència, en el seu llibre més conegut *La estructura de las revoluciones científicas* exposa la teoria sobre el canvi de **paradigma**. Segons Kuhn existeix la comunitat científica formada per persones especialitzades en l'àmbit de la ciència que malgrat haver realitzat grans descobertes amb les seves "eines" de treball, a les quals Kuhn anomena amb el concepte **paradigma**, ara es troben que no poden avançar donat que els nous reptes que se'ls planteja en les investigacions no poden ser resolts amb els recursos, tant pràctics com teòrics, dels quals disposen. El **paradigma vell** que fins aquells moments utilitzaven, ara ja no resulta operatiu. Aquesta situació provoca una disjuntiva en la comunitat científica, o bé seguir utilitzant el vell model o paradigma, o bé cercar noves vies d'investigació desconegudes que si finalment resulten exitoses enderrocaran el vell paradigma i el substituiran per un de nou. Quan això succeirà s'haurà realitzat el que Kuhn anomena **la revolució científica** i la comunitat científica acceptarà el nou model, la nova manera de fer i entendre la ciència. D'aquesta manera cíclica és com considera Kuhn que progressa la ciència.

Aquesta explicació del progrés a la ciència segons Thomas Kuhn ens fa plantejar que allò que necessitem és un canvi de paradigma pel que fa al model de societat, és a dir, substituir el vell model per un de nou. Però la qüestió que es planteja, de manera immediata, és: **quin és el nou paradigma d'aquests moments?**

Pel que fa al món de la ciència

l'any 1926 el científic alemany Werner Heisenberg va formular el principi de la indeterminació segons el qual amb quanta més precisió intentem mesurar la posició d'una partícula subatòmica, amb menys precisió en coneixerem la velocitat i viceversa". Així d'aquesta manera Heisenberg va formular una nova teoria coneguda amb el nom de física o mecànica quàntica, enfront l'antiga mecànica clàssica defensada per Einstein. Per explicar-ho d'una manera senzilla, tenim davant nostre infinites possibilitats d'interpretar o entendre un fet o fenomen però depèn de nosaltres, de la nostra disposició a l'hora d'acceptar o admetre allò que està succeint, que farà que captem una possibilitat o una altra, és a dir, percebem allò que estem oberts a percebre. Aquesta "interpretació" sobre la física quàntica està molt ben exemplificada en el divulgador documental *Y tú qué sabes?*, que s'ha difós extensament per la xarxa d'internet, en el qual intervenen una gran quantitat de científics i estudiosos de diferents matèries on manifesten que troben molt interessant aquesta **nova** manera d'entendre l'univers i consegüentment l'ésser humà.

Si ampliem el nostre ventall de possibles vies de resposta a la qüestió anterior i deixem la ciència per anar a la filosofia, trobem la interessant proposta del filòsof contemporani Friederich Nietzsche. Destaquem de la seva filosofia el concepte de **mort de Déu**, per aquest filòsof aquest concepte té el significat de mort o canvi dels pilars culturals d'Occident, que segons ell són la raó i el cristianisme, per uns de nous. **El concepte nou** que ell proposà enfront a la concepció establerta fou el de **sí a la vida**, és a dir, el dir sí ara i aquí la qual cosa implica negar els valors que tenen a veure amb allò que és transcendent. Aquest dir sí a la vida farà possible l'aparició de l'home nou que ha superat tots els conceptes anteriors i vells, aquell qui té **voluntat de poder** a qui Nietzsche anomenà **el superhome**.

Tant el físic Heisenberg com el filòsof Nietzsche són homes que van donar un fort cop de timó en la manera de fer en les seves disciplines i van deixar enrere concepcions anteriors. Ells van donar al món una nova manera de poder-lo entendre, un nou paradigma. Però malgrat les aportacions de la ciència i de la filosofia, el col·lectiu humà que forma la nostra societat segueix plantejant-se la qüestió exposada a l'inici de l'article.

Sense deixar de banda Nietzsche ni la seva filosofia la qual fa una crítica trencadora amb les tradicions culturals occidentals la qual cosa va tenir com a conseqüència que fos un filòsof

incompès a la seva època. Així s'entén que Giles Deleuze, prestigiós historiador de la filosofia, en el seu llibre *Nietzsche y la filosofía* digui en el primer capítol: "Nietzsche no ocultó nunca que la filosofía del sentido y de los valores tenían que ser una crítica. (...) Pero cuando se trata de Nietzsche, tenemos por el contrario que partir del hecho siguiente: la filosofía de los valores como él la instaura y la concibe, es la verdadera realización de la crítica, la única manera de realizar la crítica total. (...)".

La filosofia, així entesa, ens impul·leix a reflexionar i a criticar els valors culturals per tal de cercar-ne uns de nous que possibilitin el progrés cultural de la societat en la qual vivim. És a dir, ens mou en la recerca de noves maneres d'entendre, de paradigmes nous.

Arribats a aquest punt de l'argumentació es pot afirmar que tota persona, ja sigui investigadora, científica, filòsofa o simplement algú que pensa de manera pròpia, quan es planteja qüestions de l'ordre que afecta a la manera d'entendre la societat, el que intenta és obrir la ment a nous camins per trobar resposta a reptes que hom es planteja, ja sigui a nivell teòric o bé pràctic. I això comporta fer crítica d'allò establert. Això fa que la paraula crítica sigui observada amb recel, sobretot per aquella part de la societat que ostenta el poder, en major o menor mesura.

Però si s'entén la paraula **crítica** en el sentit nietzscheà, tal com fa referència la cita de Deleuze esmentada anteriorment, llavors aquest concepte pren un sentit del tot diferent a l'entès per la majoria. La crítica, així entesa, és sempre positiva donat que ens porta a un novador camí que permetrà a qui s'endinsa en ell, començar a plantejar-se moltes qüestions de nou tenint al seu davant un horitzó més ampli i renovat. Potser donant origen a un nou paradigma, a una nova visió.

Aquest canvi de registre en el pensament humà no és de domini exclusiu de la ciència o de la filosofia com havia estat fins ara, sinó que de fet, en aquests moments, els que estan empenyent cap el canvi i a l'obertura són les noves disciplines o tècniques alternatives que van sorgir no fa gaire i encara estan al marge l'oficialitat, tal com ho foren, en el seu moment, les idees dels primers filòsofs i científics, la qual cosa ocasionà que alguns fossin perseguits per la seves noves concepcions.

Amb això no vull pas dir que aquestes noves tècniques anomenades alternatives siguin perseguides o proscrites sinó que no gaudeixen del reconeixement oficial de la nostra societat. Podríem dir que la seva difusió

és minoritària o més ben dit, que es mou dins d'uns cercles ben delimitats.

Quan hom parla de tècniques alternatives en general pot provocar a l'oient una sensació de caos, és per això que jo només em referiré al Rebirthing també anomenat Renaixement, en la qual estic formada. Per aquells qui desconeixen aquesta tècnica, va ser creada pel nord-americà Leonard Orr, qui treballa amb la respiració. Ell ha creat un mètode que sana la ment a través de la respiració energètica, conscient i connectada que permet la cura de la majoria dels desequilibris més estesos en la nostra societat com ara l'estress, és a dir, aquesta tècnica permet alliberar les tensions del dia a dia. Aquesta és una habilitat que tothom pot aprendre després de ser guiat per una persona ben formada en aquesta tècnica, a qui podríem anomenar com un guia de la respiració, en dur a terme 10 sessions. Aquestes idees les podem trobar si entrem a: www.consciousconnectiononline.com en la publicació de la tardor del 2011, on apareix l'article de Leonard Orr que porta per títol "Conscious Energy Breathing and Self-Healing Ideas".

Amb aquesta tècnica de respiració que promou la respiració d'alta qualitat i la consciència espiritual a través d'un treball personal també es promou la idea d'ajuda a un canvi de concepció en el qual s'inclou també el sistema econòmic i l'obertura de la societat cap a un món més sa on viure.

Tots ells, tant Thomas Kuhn, Werner Heisenberg, Friederich Nietzsche que són filòsofs de la ciència, científics i filòsofs com el mateix Leonard Orr, fundador del Rebirthing, ens proposen diferents enfocaments mitjançant els quals alguns d'ells han obert i els altres estan obrint nous camins per tal de poder entendre i analitzar el nostre món per així poder superar els obstacles que impedeixen avançar en cada moment històric de la humanitat de cada una de les disciplines en el que l'ésser humà treballa. En aquests moments tenim davant nostra una gran crisi econòmica però també hi ha una crisi espiritual i cultural en la societat actual, i aquesta se superarà, com ha succeït anteriorment, tot fent crítica dels valors establerts.

És el Rebirthing el nou paradigma? No ho sabem, però el que sí podem dir és que genera una nova manera d'entendre i enfocar els problemes que permet trobar solució des d'un angle oposat a allò establert.

CARME FRIGOLA

* Veure Manuel Güell i Josep Muñoz *Només sé que no sé res*. Ed. Ariel.

RESSEGUEIX ELS ITINERARIS DE LA HISTÒRIA AMB LA RUTA 1714

Reviu la nostra història amb els cinc sentits

La Ruta 1714 recupera els principals escenaris de la Guerra de Successió, l'espina dorsal de la nostra memòria: la Seu Vella de Lleida, la Universitat de Cervera, els castells de Cardona i de Talamanca, la torre de la Manresana als Prats de Rei, la fortificació de Castellciutat de la Seu d'Urgell, l'ermita de Sant Sebastià de Vic, les cases de Rafael Casanova a Molà i Sant Boi de Llobregat i les ruïnes del Born.

Més de 50 viles i ciutats catalanes connectades en una proposta cultural i turística única: paisatge, monuments i gastronomia.

Informa-te'n a ruta1714.cat

Commemorem el tricentenari

tricentenari.cat

1714 / 2014 Érem. Som. Serem

**Generalitat
de Catalunya**

QUAN EL MAL VE D'ALMANSA A TOTS ALCANÇA

Portada de l'edició del 1716 dels decrets de Nova Planta

-Josep-M. Torras i Ribé: "La nova ordinació de Catalunya: la Nova Planta" (a *Història de Catalunya*, vol. IV, Salvat Editores, S.A., Barcelona, 1985, pp. 160-177 [165-166]): "Des les dues parts en què es pot dividir la intervenció borbònica als regnes de la Corona Catalanoaragonesa, la que va afectar el desmantellament institucional va començar al cap de dos anys d'haver-se iniciat la Guerra de Successió a la Península. El 1707, després de la primera i efímera entrada de l'arxiduc Carles d'Àustria a Madrid, els borbònics van reconquerir el terreny perdut i van obtenir la victòria d'Almansa (25 d'abril de 1707), per la qual els exèrcits carolíns van haver de cedir els regnes d'Aragó i València.

"Per primera vegada, una part significativa del territori de l'antiga Corona Catalanoaragonesa es rendia incondicionalment, cosa que, també per primera vegada, oferia a Felip V l'oportunitat d'intervenir sense impediments en les qüestions d'aquests regnes; aquesta circumstància va ésser altament significativa, ja que el tractament donat a aquests regnes prefigurava, en bona part, la futura actuació del monarca borbó a Catalunya.

"Pel que fa al regne de València, la repressió contra el poble i el tractament polític que se li va donar van ésser duríssims —només cal pensar en l'evacuació i el posterior incendi de Xàtiva— i els borbònics no solament van destruir les seves institucions autònomes, sinó que fins i tot van suprimir el seu dret civil peculiar, al·legant «el justo derecho de conquista que de ellos han hecho mis armas con el motivo de su rebelión»./ (...)

"Conseqüentment amb aquests principis, no solament es van destruir les institucions pròpies i característiques de cada regne, encapçalades per la Generalitat valenciana i pel Justícia d'Aragó, sinó que ambdós regnes, seguint fidelment la política d'assimilació a Castella, es van governar «en todo y por todo como las dos Chancillerías de Valladolid y Granada». Finalment, l'organisme comú als tres regnes perifèrics, el Consell

d'Aragó, creat l'any 1494 per Ferran el Catòlic com a intermediari entre ell i els seus estats patrimonials, va ésser també suprimit (1707) i, les seves competències, traspasades íntegrament al Consell de Castella."

-Carme Pérez i Aparicio: "De les darreries del regnat de Carles II als Decrets de Nova Planta (1680-1716)" (a *Història de la Corona d'Aragó*, dir. per Ernest Belengué, vol. II, Edicions 62, Barcelona, 2007, pp. 351-380 [378-380]): "Els objectius polítics i els projectes econòmics —en definitiva, l'aposta de la Corona d'Aragó per Carles d'Àustria— depenien de l'evolució dels esdeveniments militars i aquests foren negatius en l'escenari peninsular. Tot i que la batalla d'Almansa del 25 d'abril de 1707 va esdevenir un episodi més d'una guerra que encara no tenia vencedors ni vençuts, les negatives conseqüències es deixaren sentir molt aviat a València i Aragó: l'ocupació militar, el càstig, la repressió i, tot seguit, l'abolició dels Furs decretada el 29 de juny de 1707.

"Es tractava d'una mesura que havia planat sobre la Corona d'Aragó des de l'inici de les rebel·lions. Hom atribueix a Amelot la responsabilitat de la decisió, però no van faltar veus procedents de l'àmbit hispànic que van aconsellar Felip V a fer el pas decisiu per suprimir les lleis forals. (...) No obstant això, el rei ja havia donat instruccions precises als caps de l'exèrcit que entraren en el regne de València, pel desembre de 1705, en el sentit de castigar les poblacions que resistiren amb la supressió dels seus Privilegis i a la ciutat de València, com a capital del regne, amb la suspensió dels Furs i Privilegis. Es tractava, doncs, d'una decisió ja presa que es va traduir primer en la paralització de totes les institucions representatives dels regnes i de tots els mecanismes de defensa del sistema constitucional i després en el Decret d'abolició dels Furs i d'introducció de les lleis de Castella, al qual seguí, amb data de 15 de juliol [de 1707] el Decret d'extinció del Consell d'Aragó, l'eix vertebrador de tots els territoris de la Corona, que quedà, doncs, anihilada.

"Catalunya i Mallorca mantingueren la seva identitat sota sobirania de l'Arxiduc, amb la breu incorporació d'Aragó el 1710. Tanmateix, els esdeveniments internacionals continuaren marcant el destí d'aquests territoris. Aragó fou recuperat per Felip V i governat de nou amb les lleis de Castella per un nou Decret de 3 d'abril de 1711. D'altra banda, la progressiva ocupació borbònica del Principat fins a l'assalt de Barcelona el 1714 i els tractats d'Utrecht i Rastatt de 1713-1714 marcaren clarament el triomf borbònic, que es completà amb la capitulació de Mallorca i Eivissa el juliol de 1715. El Decret de 28 de novembre de 1715 establia la Nova Planta a Mallorca, i el 16 de gener de 1716, a Catalunya, i tancava el cercle absolutista i centralista sobre l'antiga Corona d'Aragó."

-Josep-M. Torras i Ribé: "El clima intimidatori de la Postguerra a Catalunya" (a *Història. Política,*

societat i cultura dels Països Catalans, vol. 5, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1995, pp. 216-223[216]): "Probablement la circumstància més genèricament definitiva dels anys de la postguerra és el clima de repressió generalitzada que s'abaté sobre el país, des de penes de presó, desterraments, confiscacions i exilis fins a un nombre indeterminat d'execucions sumàries que afectaren els màxims exponents de la resistència austriacista. (...)

"Associat amb aquest clima intimidatori i de submissió general, caldria destacar també el vessant de represàlia econòmica que acompanyà la victòria borbònica.

Es decretaren contribucions de guerra i exaccions extraordinàries en els anys posteriors, com també la definitiva implantació de la nova fiscalitat que esdevingué una càrrega econòmica desorbitada sobre un país arruïnada i devastada per la guerra, i que es va imposar sense contemplacions i sota l'amenaça d'allotjaments intimidatoris de tropa a les cases dels morosos. En el cas del País València, aquests anys de la postguerra presenten la problemàtica particular de la supressió del dret privat i la seva substitució per la legislació castellana, mesura presa juntament amb l'abolició de les institucions forals d'autogovern, i que representava un escreix repressor respecte a l'actuació que es portà a terme posteriorment a Catalunya, i també respecte a Mallorca i Aragó, on igualment havia estat abolit el dret civil i posteriorment fou restituit."

-Ferran Soldevila: *Síntesis de Historia de Cataluña* (Ediciones Destino, Barcelona, 1973), p. 207: "Con el paso de los años, Cataluña iba adentrándose —y acostumbrándose— en la vida de sumisión. Se extendía, oficialmente, el uso de la lengua castellana por las corporaciones públicas. Ascendían nuevas generaciones para las que el régimen de sumisión era ya nor-

mal. La paz de los reinados de Fernando VI y de Carlos III, al favorecer la recuperación e incluso la prosperidad económica, favorecía el conformismo. El prestigio de la realeza se consolidaba con la lejanía, con el cambio de titular, con las medidas tomadas por algunos buenos ministros y con la idólatra inclinación de los pueblos hacia los reyes, antes de que aparezca el espíritu de crítica y de rebeldía."

-[D., pp. 220-222: "Se ha observado (y no es difícil de observar, pues el hecho es de bulto) que el movimiento de resistencia al invasor [es referèix als dies de la Guerra del Francès] tomò, desde

el primer instante, un carácter marcadamente regional. Son los antiguos reinos, las regiones tradicionales, las que se levantan contra los franceses y cada región organiza su resistencia, encarnada en un organismo que la gobierna: la Junta Superior, que, en Cataluña, fue la Junta Superior del Principado. (...)

"Entre tanto, se habían celebrado en Cádiz las sesiones de las famosas Cortes, elaborándose en ellas la Constitución de 1812. Era una Constitución liberal, de un liberalismo inspirado en la Constitución francesa de 1791. Ello significa que no sólo era liberal, esto es, enormemente distanciada del régimen —el Antiguo Régimen— que venía a suplantarse, sino también esencialmente centralizado, estableciendo que unos mismos Códigos regirían en todo el reino e infundiendo un espíritu uniformista a todo el Código y a las leyes que de él se derivaban. (...) Las Cortes de Cádiz, en realidad, venían a dar base constitucional al unitarismo español, poniendo un jalón más en el camino abierto por el Compromiso de Caspe, las bodas de Fernando e Isabel y la victoria de Felipe V. (...)"

Recull a càrrec de
JOAN FLORENSA JAUMANDREU

**GESTORIA ADMINISTRATIVA,
ASSESSORAMENT INTEGRAL
EMPRESES, ADMINISTRACIÓ,
VENDA FINQUES, CORREDORIA
ASEGUANCES**

Sant Feliu de Guixols: Rbla. Vidal, 39 1r. Ap. 47 - T. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
Llagostera: C. Alvarez de Castro, 10, Ap. 60 - Tel. 972 83 02 29 - Fax 972 80 57 22
Santa Cristina d'Aro: Carrer Teulera, 39 - Tel. 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

1914. EL PRIMER ANY DE LA GRAN CRISI GUIXOLENCA

"El fantasma de la fam, com negra torbonada, havia aparegut amenaçador en l'horitzó, ofegant sobtadament la joia d'un poble en plena festa major" (*El Programa*, 15.08.1914).

Una frase del setmanari ganxo que resumeix la misèria que cobrí la població guixolenca fa cent anys.

Se n'ha parlat molt de tri-centenari, i molt poc o gens de la greu situació econòmica i social de la població de Sant Feliu de 1914. Va ser l'any de la creació de la Mancomunitat –òrgan representatiu del nacionalisme català, amb l'objectiu lloable de fer de Catalunya un país europeu–. Josep Irla va esdevenir un bon col·laborador del president Prat de la Riba.

L'inici de la Primera Guerra Mundial (1914-1918) va tenir unes conseqüències socials i econòmiques especialment funestes per a la població guixolenca, i va ser la causa de tots els mals per a Europa: feixisme, monopoli del capitalisme, armament, comunisme...

Llevat de la comarca del Baix Empordà, a Catalunya la guerra va fer revifar l'economia –increment de la producció per la demanda dels països en guerra–, i alhora va activar la vida política, dins els paràmetres constitucionals de la Restauració en crisi. D'altra banda, la manca de previsió i d'inversió en la indústria va suposar l'augment de la conflictivitat social: vagues importants i violents enfrontaments socials.

La crisi de la indústria tapera a Sant Feliu

Amb la guerra, el tancament del mercat exterior –sobretot l'alemany, base de la nostra indústria– comportà la pèrdua d'una moneda forta i estable i, doncs, de la possibilitat de reinvertir en la seva mecanització. A més a més, es va haver de buscar mercats alternatius i fer una indústria més competitiva.

El període més agut d'aquesta profunda depressió anà de 1914 a 1919. Un cop acabada la guerra pel novembre de 1918 –acabament que els guixolencs celebraren l'estiu de 1919–, no es traduí en una solució del conflicte econòmic.

A Sant Feliu, aquest mal moment del sector industrial es veié acompanyat de la crisi financera: el buidament de les dues caixes d'estalvis (la Municipal i la de l'Ateneu) i la suspensió de pagaments dels principals bancs. La fallida arrossegà alguns fabricants que hagueren de tancar el negoci. Mentrestant, els treballadors es menjaren els pocs estalvis que havien retirat de les caixes.

El 1915, a Sant Feliu, ja hi havia oficialment 773 obrers sense ocupació. El que vol dir que, de fet, el nombre de treballadors sense feina podia ser més gran. Amb l'atur –no hi havia cobriment social– vingué la inflació i el deteriorament general del nivell de vida de la classe obrera.

Podem dir que mentre uns pocs s'enriquien amb l'especulació d'aliments, a la majoria de la població li era molt difícil d'adquirir-los en dis-

Col·locació de la làpida a la façana de l'Ajuntament en record de la victòria dels aliats. Juliol de 1919 (Col. Agustí Roldós).

parar-se'n els preus exageradament. La farina va ser intervinguda.

D'altra banda, els salaris dels obrers de la indústria surera no pujaven en la mateixa proporció –ni molt menys– que ho feien els preus. És a dir que juntament amb l'atur i la inflació, el poder adquisitiu dels jornals dels treballadors –dels que tenien la sort de treballar– disminuïa considerablement.

Emigració i menjador social

L'emigració de famílies senceres a les grans ciutats i a l'estranger, i la fam, varen ser també altres conseqüències de la crisi. Als obrers sense feina que es quedaren a la ciutat, primer se'ls va socórrer mitjançant ajudes canalitzades per una Comissió d'Auxilis. Després –no sense un procés conflictiu entre els sindicats i les autoritats locals federals– es creà un menjador per a pobres. El 1915 es creà una "Cuina Econòmica", a càrrec municipal i per subscripció de persones i entitats que hi aportaven diners o queviures, que va atendre la demanda de 125.554 racions de menjar el 1916, i de 43.063 el 1918. L'Ajuntament, aquell any, hi destinà en el seu pressupost una partida de 40.000 pessetes.

Com sempre en general, cal subratllar el rol fonamental desenvolupat per la dona a l'hora de sostenir la família, la societat. Les dones treballaven en pitjors condicions laborals que els homes, i cobraven per la mateixa feina la meitat de sou. La dona obrera, a més, havia de fer la feina de casa i tenir cura dels fills, administrar escrupolosament l'estalvi i compartir la lluita o l'atur de l'home.

Les cooperatives de consum obreres, les societats d'ajuda mútua i les Caixes d'Estalvis, societats –totes elles– d'iniciativa local que ajudaren els treballadors a sobreviure. Quan l'Estat no preveia en els pressupostos generals la seguretat social de tots els ciutadans, el mutualisme dels treballadors havia de cobrir-los en cas de malaltia, i preveure llur jubilació i vellesa. Per sort, l'1 de març de 1914 s'havien fusionat nou germandats d'homes per a constituir una sola mutualitat més potent, "La Previsió Guixolense"; així s'aconseguí de resistir durant la llarga crisi.

Un crim, paradigma de la crisi social i de la violència

El 13 de juliol de 1919 es col·locava a la façana del consistori una làpida per recordar la victòria dels aliats en la Gran Guerra i es va cantar la Marsellesa.

Pocs dies després es produïa el funest assassinat d'una noia i d'un noi a la botiga de la Gran Moda, al carrer Maragall. El noi, Ramon Vidal i Vidal, sense feina, havia provat fortuna a Cuba. I, en tornar amb les mans buides i molta vergonya, es va trobar que la seva promesa Pilar Clarà Rodas festejava amb un altre noi. Al crim passional, s'hi sumà la mort del violent Ramon produïda pel sometent Narcís Girbau en disparar contra el jove, al mateix lloc dels fets.

Un crim, paradigma de la misèria moral i de la violència de gènere conseqüència de la gran crisi que començà l'estiu de 1914.

ÀNGEL JIMÉNEZ

El sometent, i bandera a la sortida de l'església. 1926 (Col. Agustí Roldós).

PINTURA i DECORACIÓ

STIL DECOR S.L.

US DESITJA

FELICES FESTES i BON ANY NOU

Cervantes, 26 - Sant Feliu de Guíxols - T. 626 726 239

info@stildecor.es

ENTREVISTA AMB UNA TÓRTORA TURCA

–Nom?

–Tórtora. Tórtora turca.

–**El de turca, vol dir que ve de Turquia?**

–No, no, que jo sóc d'aquí de tota la vida. I els pares i els avis, també. Sembla que quan posar aquestes terres ja hi havia una altra nissaga de tórtora i, per diferenciar-nos ens van posar aquest nom afegit. Perquè nosaltres procedim de terres llunyanes de l'Est. Però jo, catalana i ganxona com la que més, eh! Pensi que nosaltres som aquí tot l'any i les altres tórtora marxen així que comença la tardor, per no tornar fins la primavera següent.

–**Què vol dir, que les han fet fora?**

–No, i ara! Elles sempre ho han fet així. De fet, quasi no ens veiem perquè a nosaltres ens agrada viure dins o a les proximitats de viles i pobles, mentre que

elles els defugen. Són prou faveses, perquè a elles les tirogen i a nosaltres no ens fan res. De fet, quasi no en queden, mentre que nosaltres som cada vegada més nombroses. De tota manera, si nosaltres competim amb algú diguem que és amb coloms i tudons, però com que ells són més corpulents que nosaltres, sempre ens toca afuitar.

–**Aclarit. Edat?**

–Aquest és el desè estiu.

–**Sexe? (És per centrar el tema, sap).**

–Tórtora femella.

–**Estat civil?**

–Sóc la parella del "tórto" més guapo d'aquests rodals.

–**Residència actual?**

–Ens estem a un pi dels jardins de Juli Garreta, al lloc més maco de Sant Feliu, amb unes vistes al mar espectaculars.

–**Activitat?**

–Faig d'ama de niu.

–**Em podria explicar en què consisteix això d'ama de niu?**

–I tant. La meua feina és pujar petits, que tenim una temporada de cria molt llarga. Pensi que en un sol any podem fer fins a quatre llocades seguides. Malgrat que només pugem dos polls cada vegada, és esgotador. Tot i que també li haig de dir que la meua parella m'ajuda molt. Que als polls els alletem tots dos.

–**Em sembla que m'estic fent un embolic. Què vol dir amb això que alleten els polls?**

–Que no ho sabia? Doncs les tórtora, els nostres cosins els coloms i alguns altres ocells, com els flamencs, pugem els nostres fills a base d'una mena de llet que fabriquem dins nostre, al pap. Per això, durant l'època de cria hem de menjar molt. Al final acabem secs com gaigs, que els fills estiren molt i no en tenen mai prou. Ara, són tan macos i fan tan de goig quan els veus tan grasonets... Si depengués de mi en tindria tot l'any. Però a l'hivern és impossible. Hi ha massa poca teca i fa massa fred. Ni ells ni nosaltres ho resistiríem.

–**Té alguna afició?**

–M'ha dit que aquesta entrevista és per l'ÀNCORA, oi?

–Sí.

–Doncs així ja li ho puc explicar perquè no se n'assabentarà pas. El que m'agrada més és fer que el meu mascle em vagi al darrere. El faig patir, pobret. Tot i que

de vegades se'n cansa. Però jo sé com enllaminir-lo. Vostè ja m'entén, eh?

–**Sí, em sembla que l'entenc.**

–És tan primari...!

–**I, a part d'aquesta, té alguna altra afició?**

–Que li sembla poc? Amb els fills estic ocupada mig any i amb la parella, l'altre mig. No em queda temps per més.

–**El que m'explica sembla una mica monòton, no?**

–Vostè no deu tenir fills, veritat? Per més que en tinguis, no n'hi ha cap d'igual. Cadascun és un món. Un petit món que es va formant a poc a poc (o massa de pressa, segons com t'ho miris), cada vegada més complex, cada vegada més encisador. No hi ha lloc per l'avoriment. Pensi que a tots els has d'ensenyar a valdre's per ells mateixos, que no hi ha cosa més trista que un fill fracassat o mort. Perquè el seu fracàs o la seva mort són el teu fracàs o la teua mort.

–**Em sembla que ens estem posant una mica massa transcendents, no?**

–Quan parlo dels fills sempre acabo posant-me seriosa. Pot ser és que sóc massa responsable. Igual que aquell que ve... El veu? Deixi'm acostar un xic que el farem patir una mica.

–**Ehem..., és que se m'està fent tard i me n'haig d'anar.**

–Ai, quin home! Vagi, vagi.

–**Sí, adéu i gràcies per tot.**

CARLOS ALVAREZ CROS

EMPRESA DE NETEJA

• Neteges, Manteniment
• Netaja de Vidres: Particulars, Comunitats, Empreses, Naus Industrials
• Abrillatant de Terres: Pisos o Cases, Nous o Vells, Pàrquings, etc.
PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS

Si vols Qualitat i Serietat truça'ns, et sorprendrem

Joan Camisó, 8 - Tel. 678 694 991
SANT FELIU DE GUÍXOLS

TECNOCOM

Antenes, TV satèl·lit, Porter electrònic i videoporter
Sonorització i megafonia, Telefonia, Circuit tancat TV
C/ Zorrilla, 22 - Tel. 972 32 59 14 - Fax 972 32 64 31
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

JOSEP ARNAU I PLANELLAS

ECONOMISTA

AUDITOR - CENSOR JURAT DE COMPTES

Bon Nadal i Feliç Any 2015

París, 40-44 1er. 3.^a

Telf. 93.419.22.79

08029 Barcelona

E-mail: jarnau@economistes.com

Plaça del Mercat, 14

Telf. 972.32.59.85

17220 Sant Feliu de Guíxols

L'ÀVIA ADELA

Un petit retrat. L'Adela Cruañas i Masferrer (1885-1967), en el meu record, era rodoneta, tant de tipus com de cara; tenia la pell blanca i delicada, els ulls blaus. Eren tres germanes tingudes en segones núpcies del seu pare: l'Inés, l'Adela i l'Empar. Aquest va deixar la posició d'hereu de la masia de Platja d'Aro per anar a Sant Feliu a muntar un fàbrica de taps. Sempre la vaig veure vestida de negre i amb un davantal a quadres blanc i negre al damunt. Dels quatre fills que va tenir, tres noies i un noi, sols li va viure la noia gran, l'Adela, la meva mare. Les criatures se li morien als 2 o 3 anys, d'alguna cosa relacionada amb els budells, que amb els coneixements actuals em diuen que possiblement era algun tipus de tifus llavors present a les aigües del nostre país. Això va amargar molt el matrimoni.

L'Adela treballadora. La meva àvia era modista, o sigui una treballadora de cert prestigi amb unes formes de relació amb els altres força particulars. Jo ho vaig poder observar, i així entendre algunes coses del seu comportament, els mesos en que vaig anar a fer pràctiques en el taller de la Marina Vila. Hi havia tres categories, la cap, o sigui la mestressa, les oficials i les aprenentis; a més, dins de cada rang hi havia categories basades en l'antiguitat. La meva àvia no va tenir mai taller propi, però va treballar alguns anys a ca la Peya, adquirint totes les característiques d'una oficiala de primera. Així, a casa, quan donava instruccions, esperava que se li fes cas sense discussió. Però en els tallers també hi havia estones relaxades on les noies s'explicaven les seves coses, especialment relacionades amb els promesos i marits, o comentaven successos del poble. Potser pel fet de tenir una professió i acostumada a treballar fora de casa, l'àvia era poc amante de les feines de la llar, excepte de la cuina, i en canvi li agradava anar a casa d'alguna amiga modista a cosir roba per la família, i també, és clar, per fer petar la xerrada.

Una dona empordanesa. Quan jo, de joveneta, vaig passar temporades a casa de la meva amiga M.ª Assumpta, el pare de la qual provenia de l'àrea de Manresa, em va sorprendre molt la docilitat de les dones respecte al marit i al futur hereu. A casa no ho vaig presen-

ciar mai això. La meva àvia complia escrupolosament el que considerava els seus deures, és a dir tenir sempre a punt i a l'hora pel marit la roba i el menjar, la casa neta, el llit fet, etc. Però hi havia dues decisions que eren irrenunciables: anar de tant en tant de viatge amb algun grup de Sant Feliu (Lurdes, aplecs, etc.), i un augment de la setmanada quan ella ho considerava necessari. En aquest últim cas, es plantava davant de l'avi i li deia, Generi, m'has de pujar la setmanada. I ell rondinava i rondinava, li recriminava les excursions, el fet que passés les tardes fora de casa; però sense èxit. Ella es mantenia repetint, "m'has de pujar la setmanada". I el dissabte l'avi afluijava el que ella demanava amb un "té", i rebotant els diners sobre la taula. I és que, donada la mentalitat de treballadora de l'àvia, un sou correcte era irrenunciable.

Lectures de l'àvia. A l'època en que les dones no rebien gaire mostres d'afecte dels marits o promesos és natural que, com a compensació, llegissin novel·les romàntiques. És per això que a la biblioteca de casa seva hem trobat llibres d'aquest tipus, molts portant la seva signatura, dels anomenats "novel·les rosa", com per exemple *La muchacha desaparecida* de Berta Buck i *El hada alegre* de Rafael Pérez y Pérez. Però també llibres d'autors literàriament reconeguts, com per exemple *El sombrero de tres picos* de Pedro Antonio de Alarcón, considerat un dels iniciadors de la novel·la realista, *El amor de los amores* de Ricardo León, guanyadora del premi Fastenrath. Cal afegir les novel·les dels reconeguts Vicente Blasco Ibáñez (*La barraca*), i de Emilia Pardo Bazán (*Los pazos de Ulloa*); també relats en català, com els del Dr. Roig i Raventós (*Sang nua*).

Una dona estalviadora. L'Adela va lluir les seves habilitats estalviadores durant i després de la guerra civil. L'any 37, degut a que els vaixells de Franco passaven per davant de Sant Feliu i llançaven les seves bombes, les dones de la família ens vàrem traslladar a viure a una de les habitacions d'una casa de pagès de la Font Picant, a can Carbó. Allà l'àvia era la reina de fer allargar les provisions fins a límits insospitats, per la qual cosa molts dels refugiats a la masia li donaven el seu menjar perquè els hi administrés. També acabada la guerra es va saber espavilar per trobar queviures, com per exemple farina i així aconseguir que a la fleca ens fessin un pa millor que el de racionament. D'aquesta experiència de guerra i post-guerra a molts ens ha quedat el costum de no cuinar més menjar del necessari i de no deixar res al plat.

Una reconeguda cuinera. Els dies de cada dia a casa es menjava poc variat: almenys dos dies d'escudella i carn d'olla, llegums (per cert, els cigrons de l'avi sempre pelats!), patata i mongeta bullides acompanyades d'algun "platiello", arròs el diumenge. Però per les festes senyalades, o quan teníem convidats, l'àvia es posava a la cuina i preparava exquisideses: cabra de mar amb cargols (jo només tastava les potes de la cabra i sucava pa a la salsa), lla-

gosta amb pollastre, espatlla de xai, carn amb prunes, etc. El que més recordo és el tema de la becada. Venia un home i, amb molt misteri i embolicat en paper de diari, portava un ocell que l'àvia s'afanyava a penjar a l'eixida a redós de la pluja; al cap de molts dies, de setmanes, l'avi es posava a rondinar dient, "Dela", la fortor d'aquest cony de becada ja no es pot suportar. I és que es veu que aquests ocells s'han de menjar mig podrits. He llegit que a França quan se'ls mengen es tapen la cara amb el tovalló per concentrar-se més en el sabor. També que a Catalunya se celebra un congrés dedicat a questa au. Jo, ara, estic una mica frustrada pel fet que mai vaig voler tastar aquell ocell pudent i ara, per menjar una becada, s'ha de deixar mitja mesada en un restaurant de diverses estrelles.

Una dona valenta. Com que l'avi va haver de marxar a França, donat que els de la FAI varen dir

explícitament que se'l carregarien, i el meu pare va ser mobilitzat, la fàbrica de taps i rutilles va quedar sense direcció i l'àvia Adela se'n va haver de fer responsable. Segons m'han explicat, quan anaven a requisar la fàbrica, ella, fent servir el seu rang de treballadora i el to de modista, va fer entendre al comitè que tots eren treballadors defensant la seva feina. Pel que sigui, la nostra va ser de les poques indústries que ni es va tancar ni va ser totalment requisada. Acabada la guerra, i mentre l'avi seguia refugiat a Perpinyà, aquest cop els que el buscaven eren els franquistes per catalanista i d'esquerres, l'àvia viatjava fins a Agullana i d'allà, acompanyada per alguna amiga local, passava a peu la frontera amb França, pujant per La Vajol i baixant per Morellas, i així feia arribar a l'avi documents de la fàbrica i notícies de la família.

Persona sense complexes. A Sant Feliu de Guixòs el diumenge és dia de mercat. També el dia que dinàvem plegats els meus pares i els avis. Quan jo li preguntava a l'àvia per què no anava a missa, ella em deia que era un dia que tenia molta feina ja que havia d'anar a comprar i fer el dinar. Sols es mudava i anava a l'església a "complir" el dijous sant, per anar a missa i visitar monuments, o quan hi havia algun funeral. Amb en Franco, això de no anar a missa era molt mal vist. Mentre que l'avi era bel·ligerant, tant respecte a l'església com respecte amb el

règim, ella, en canvi, passava tranquil·lament i feia la seva.

Els estius a la Platja d'Aro. Per l'àvia, els dies més feliços de l'any eren els que passava a l'estiu a Platja d'Aro, llavors un barri de Castell d'Aro amb unes quantes cases de pagès i uns quants comerços. Allà hi tenia els parents Cruañas, especialment l'estimada Laieta, que havia heretat la casa pairal, estava casada amb en Joaquín, un carrabiner molt simpàtic amb el qual no havia tingut fills. L'acompanyava la néta, o sigui jo. Als matins em portava cada dia a la platja, però sols de les dotze a dos quarts de dues, i mentre jo passava l'estona entrant i sortint de l'aigua amb els amiguets, ella, vestida i sempre a sota el tendal, de tant en tant es posava una pamela i se n'anava a mullar peus i cames a vora el mar. Després de dinar, i feta l'obligatòria migdiada, sovint anàvem a casa la Laieta. Allà les dues dones cosien i xerraven, mentre jo seguia en Joaquín traficant per l'hort, especialment mirant com regava fent passar l'ai-

MARIA SALA

TREBALLS MARÍTIMS PER SOLUCIONAR DEFINITIVAMENT LA MANCA DE SORRA A LA PLATJA DE SANT FELIU

Per tal de solucionar definitivament la manca de sorra que els temporals s'emporten durant l'hivern de la platja de Sant Feliu, i al mateix temps per estalviar les despeses corresponents del transport de la sorra que darrerament ens regala l'Ajuntament de Begur que es treu de la sobrant de la platja de Sa Riera, fa uns dies que han donat inici els treballs de la construcció d'un espigó submergit que connectarà els dos espigons o molls de pedra de la badia. Amb aquesta construcció es protegirà la sorra existent a la platja i al mateix temps es crearà una badia interior semblant a la del Mar Menor, amb aigües tranquil·les aptes per a tota mena de banyistes i en especial com a espai de turisme familiar i guarderia d'infants, futurs campions de natació. També s'està estudiant la creació de la figura de monitor de natació per donar classes a les persones que no saben nedar i al mateix temps que faci les tasques de vigilant de la platja. Pel que fa a la banda de fora de la nova platja tancada amb roques, s'hi habilitarà una zona de pesca amb canya pels aficionats locals i de fora, que podran calar els estris de pesca a les roques que formen l'espigó de tancament.

ÀNCORA A NOVA YORK

El guixolenc Dani Riera Gispert ha penjat darrerament al seu mur de facebook la fotografia que publiquem junt amb el comentari que ell mateix ha publicat del text següent: *Foto presa el setembre del 2000, a l'illa de l'Estàtua de la Llibertat, al fons South Manhattan amb les Twin Towers i el World Trade Center, un any abans del desastre de l'11-S. I si, és l'Àncora el que llegeixo, em pregunto quanta gent haurà llegit l'Àncora tranquil·lament als peus de l'Estàtua de la Llibertat... doncs no era la primera vegada, aquesta situació s'ha repetit en altres ocasions i en indrets diferents.*

La publicació de la foto i de l'escrit ha motivat molts i variats comentaris dels amics d'en Dani a la xarxa social.

Per part d'ÀNCORA en sentim honorats que la nostra històrica publicació hagi traspassat l'Atlàntic i que en mans d'un ganxo facin país i de ganxonia en un indret tan important com són els Estats Units d'Amèrica i en concret en una ciutat com Nova York. Des d'aquí agraïm a l'amic Dani Riera la cessió de la foto i el text que ens ha facilitat que publiquem amb molt de gust.

LA FIRA DE NADAL ES CONSOLIDA AMB UNA GRAN AFLUÏNCIA DE PÚBLIC

Sant Feliu de Guixols ha viscut amb èxit una nova edició de la Fira de Nadal durant els dies 6, 7 i 8 de desembre. La Rambla Vidal es va omplir de parades amb productes artesans i nadalencs entre botigues i associacions: Associació d'Amics de l'Ermite i Paratge de Sant Elm, Associació Budista Tibetà, Casa Saleta, Dolç Paradís, Escola d'Art Albertí, Es Mussol, Festa i Paper, Fundació Vimar, Intims Esperança, La Costura del 6970, La Guineu, La Jijonca, La Pinzellada, Llanes Rosa Maria, Madame Fil, Margaritas Flors, Margarita Vila Ricart, Mel Ardenya-

MISCEL·LÀNIA

àncora

Us desitja unes Bones

Festes i un Venturós i

Pròsper any 2015

Nadal 2014

desitja als seus anunciants, subscriptors, col·laboradors i lectors en general unes bones festes de Nadal i un pròsper i venturós any 2015.

La portada d'aquesta edició extra de Nadal és un dibuix fet amb la tècnica de llapis de color realitzat per Pilar Esteve, artista dissenyadora del Centre d'Art Albertí de la nostra ciutat.

La fotografia que il·lustra el calendari d'ÀNCORA que es publica en aquest exemplar, ha estat realitzada pel nostre col·laborador Joan Faz i ofereix en aquesta ocasió una vista aèria de tot el conjunt monumental de l'edifici del Monestir amb la Porta Ferrada, les torres del Fum i del Corn i l'Arc de Sant Benet.

Aquest exemplar comprèn tres setmanes, per tant el proper

Susanna Ibars, Museu de la Joguina, Pastisseria Gironès, RG Events & Weddings, Sucrat Guemo SC, Teresa Masià.

Les activitats paral·leles varen ser un gran incentiu a l'hora de visitar la fira, una novetat que va atraure moltíssim públic va ser el Planetari Viatger a càrrec de Girocòsmics SFG, petits i grans varen poder descobrir l'Estel de Nadal, on viu el Pare Noel i poder tocar un meteorit. A més, durant els tres dies van tenir lloc diferents tallers tant per a infants com per a adults amb l'exhauriment de totes les places. Ornamentació i postals nadalencs a càrrec d'Scrapmaniàtics Associació, d'Espai La Milana i El Petit Art, i tallers de costura per a adults a càrrec de La Costura del 69/70. Dissabte al matí Ludus Mundi va organitzar "la Milana juganera", un espai de joc respectuós i didàctic per a la mainada.

També va tenir una gran rebuda l'animació infantil a càrrec de la Companyia "Campi qui pugui", que van portar a la placeta Sant Joan "Un viatge de contes"; i el personatge del Tió acompanyat d'una pastoreta que portaren la il·lusió del Nadal a tots els racons.

L'Ajuntament vol agrair a tots els participants a la Fira de Nadal la seva col·laboració, tant per la qualitat del seu producte com per la seva assistència malgrat el fred. La valoració d'aquesta nova edició de la fira ha estat molt positiva i ja està consolidada com la millor ocasió per donar el tret de sortida a les compres nadalencs a Sant Feliu de Guixols. / ADL.

TERCERA EDICIÓ DEL PROGRAMA DE FORMACIÓ PROFESSIONAL DUAL A ALEMANYA

Per tercer any consecutiu Sant Feliu de Guixols impulsa el programa de Formació Professional Dual a Alemanya, per a joves. Es tracta d'un programa de tres anys, on es combinen classes, i alhora s'està en una empresa en un contracte de beca. Es percep, al mes, 818 euros. Acabar els tres anys suposa aconseguir un títol de FP Dual a Alemanya, que pot obrir portes al mercat laboral. A més, atorga un domini precís de l'idioma, després de viure allà amb intensitat. El programa es fa d'acord amb la ciutat agermanada de Mindelheim, i l'estada per fer aquests estudis es fa a la mateixa ciutat, o en un radi proper. Mindelheim és una ciutat que està més o menys a una hora de Múnic. De les promocions anteriors, del primer any hi ha quatre persones, i del segon vuit. Tots ells han passat per un curs intensiu d'alemany, fet a Sant Feliu de Guixols, per tal que el pas d'aquí a Alemanya no fos tan sobtat.

Les professions que es requereixen aquest any són: Tècnic/-a especialista en hostaleria | Cuiner/-a | Especialista de Restaurant-Maître. Els requisits són: • Tenir entre 18 i 27 anys d'edat. • Haver finalitzat ESO o equivalent. • Tenir nacionalitat europea. • NO haver iniciat una formació dual a Alemanya amb anterioritat. • Es valorarà que parli una llengua estrangera. • Es valorarà interès a viure i treballar a Alemanya.

LA FORTA TRAMUNTANADA TAMBÉ AFECTA SANT FELIU AMB DIVERSES INCIDÈNCIES

A resultes del fort vent de tramuntana que va patir la comarca i Sant Feliu el passat dimarts dia 9, es varen veure afectades diverses zones i avaries la nostra ciutat i rodalies. En aquest sentit varen patir avaries diversos quadres elèctrics del Passeig del Mar i de Port Salvi. També varen caure diversos fanals de l'enllumenat públic del Mas Trempat, carrers Alacant, Ramon Llull, Ginebra i Pl. Monestir. També varen ser afectades diverses llumeneres de Nadal instal·lades al Passeig del Mar. D'altra banda alguns arbres també varen patir els efectes del fort vent amb branques trencades i algun que va ser arrabassat i caigut.

INAUGURAT EL RESTAURAT NIU DE METRALLADORES DEL PROMONTORI DEL FORTIM

AJUNTAMENT

AJUNTAMENT

Des d'aquest dissabte 13 de desembre ja es pot tenir més coneixement d'un espai vinculat a la història de Sant Feliu i la Guerra Civil, des de l'obertura al públic del "niu de metralladores" del promontori del Fortim. Era un dels diversos punts estratègics per protegir la ciutat i comptava amb troneres a la banda del moll, escullera i de la badia. Búnkers com aquest varen ser construïts els últims anys de la Guerra civil per la República, per defensar el port i badia. En resten tres amb la mateixa finalitat: a sobre del nou edifici del Restaurant del Club Nàutic, sota el mirador de les Remendadores, i a la punta de Garbí, sobre el pas del Freu.

Aquest recinte, que ara s'ha netejat i s'hi ha posat nou paviment (fins aleshores només era de terra) s'ha volgut arreglar amb la idea de no fer-hi cap canvi substancial (només el sòl) i una mínima instal·lació elèctrica. El niu té també nombroses plaques informatives, on s'explica la història d'aquest búnker, així com de la pròpia Guerra Civil i l'impacte a la ciutat, amb nombroses il·lustracions del vaixell que va atacar Sant Feliu, el "Canarias" i moltes altres.

L'Associació d'Amics del Museu d'Història de Sant Feliu de Guixols, a través del seu president Josep Maria Vicens Batet, ha proposat gestionar des de l'entitat tot el patrimoni que hi ha en aquest promontori, curiosament és el punt on neix la mateixa ciu-

tat, on també la llegenda situa el martiri de Sant Feliu, conserva el port medieval, el museu del Salvament, i ara, el niu de metralladores.

L'alcalde, Joan Alfons Albó, va explicar a la inauguració, que és bo que una associació formada per ciutadans de Sant Feliu en tingui cura, "perquè arriba un moment en què l'Ajuntament no pot arribar a tots els fronts", i ha desitjat encerts a l'associació. Ja passa igual amb un altre emplaçament a Sant Elm, on una entitat ciutadana ho fa amb molta dedicació.

Per altra banda, l'investigador de la història local expert en temàtica marítima, Antoni de Pàdua Homs, va informar al públic com era el niu de metralladores abans d'aquesta intervenció. "Ni tan sols sabíem per on s'hi entrava, i estava brut i deixat."

De cara a l'obertura al públic encara és d'hora per determinar quan estarà obert. S'estudien diferents opcions, com obrir durant l'hivern un o dos dies a la setmana, unes hores, o buscar opcions com la formació de grups i fer visites comentades. "Ho volem decidir aviat" –va indicar Vicens Batet– perquè ara que ja està visitable, la ciutat en pugui gaudir".

A tall anecdòtic, es pretén col·locar-hi una metralladora, però tal com va dir l'alcalde, va sortir l'opció de tenir-ne una, però era precisament del bàndol dels nacionals, i es va descartar.

CAMPANYA GASTRONÒMICA DE L'ORIÇ

Durant els mesos de desembre, gener i febrer es farà a Sant Feliu, amb la participació de diversos restaurants de la localitat, la campanya gastronòmica denominada *Temps d'uriços*. Al final de la mateixa i com a acte de tancament de la campanya s'organitzarà una oriçada popular el proper mes de febrer.

UNA LLEBRE DE MAR AGONITZA A LES AIGÜES DEL PORT DE SANT FELIU

Una llebre de mar ha estat vista fa dies a les aigües del port de Sant Feliu. Segons va publicar el DdG, els responsables del centre de submarinisme Piscis Diving de la localitat han publicat a Facebook un vídeo on es pot veure aquest estrany animal, segons indiquen, lluitant per trobar aigües més netes. Ja fa unes dates que aquest mateix centre es queixava a les xarxes socials de la brutícia del port, tot indicant els considerats responsables d'aquesta situació per part dels submarinistes. L'alcalde es veia obligat a respondre a la mateixa xarxa, donat el ressò ciutadà de la queixa. La llebre de mar, *Aplysia fasciata*, en llatí, és un llimac marí, un mol·lusc gasteròpode poc freqüent de veure a les nostres costes, que viu en aigües poc profundes.

Des de Santa Cristina d'Aro, Glòria Jara i Albertí informa de: LA REGIDORA CARMEN SOLER (CDC) SERÀ L'ALCALDABLE DE MES

A mesura que ens anem acostant a les eleccions municipals es van confirmant els alcaldables. Tant CiU com Emprenedors per Santa Cristina aposten pel mateix candidat de les anteriors eleccions, Josep Llensa i Julio Rico, respectivament.

L'assemblea de militants d'Esquerra a Santa Cristina ha apostat per Xavier Sala. Sala va ser alcaldable a 1999, 2003 i 2007. Però la sorpresa ha estat Carme Soler. Actualment regidora de l'equip de govern, militant de CDC i regidora per a aquesta mateixa formació des del 2007, al final de la legislatura deixarà CDC per formar un nou partit, MES, Moviment d'Esquerres. Soler ha decidit encapçalar aquest nou partit després que Llensa apostés per formar una llista amb gent jove.

L'AE MATXACUCA CELEBRA LA V MARATÓ AMB 950 ATLETES

Al 6 de desembre l'AE Matxacuca va disputar la 5.ª Marató de l'Ardenya. Una de les proves més participatives –950 corredors– i importants del calendari català i, enguany com a novetat, estava inclosa en el circuit de trail Essential Running Tour de MERREL. És a dir, en les curses de 63 i 42 quilòmetres puntuava per a la Ultra Trail du Mont Blanc. Aquest fet va fer que l'organització endurís alguns trams. 1 € de la inscripció es va destinar a la Marató de TV3.

Dani Aguirre (Camp IV) va arribar 1r a la Marató i mitja (63 Km) i Rosa Carmona (Garraf R.) a la categoria femenina. A la Marató (42 Km), David Coma (Nabes Team) i Paloma Lobera (Matxacuca) varen encapçalar el rànquing. A la mitja Marató (21 Km) els guanyadors van ser Rubén Hernández (Bicarril) i Natàlia Rey (Calella Triathlon), respectivament. I a la cursa popular (10 Km), Juan Carlos Tello (Arrikitaun) i Tere Also (Trail Roquetes) van pujar al pòdium.

TERRA SANTA A LES TELES DE LLUÍS ROURA

Montserrat Fugardo, Coach Personal i Executiva en valors i emocions, formadora i autora del llibre *Merlitz el aprendiz del siglo XXI* va protagonitzar la conferència *La màgia és dins teu*. Una màgia que tots tenim però que hem saber gestionar a partir dels sentiments i les emocions de cadascú.

La propera activitat organitzada pels Amics del Museu de la Màgia serà el dissabte 10 de gener a les 8 del vespre a la sala d'actes de "la Caixa". Aquesta vegada anirà a càrrec al pintor Lluís Roura i ens parlarà de *La màgia de Terra Santa*.

AGENDA

- Dijous 18, a les 18h a l'Espai Ridaura, audició de Nadal de bateria, corda i piano dels alumnes de l'Escola de Música.
- Divendres 19, a les 17h a la biblioteca, l'hora del conte: L'il·lusionista Xevi i la llibreta màgica.
- Divendres 19, a les 18h a l'Espai Ridaura, audició de Nadal de sensibilització i piano dels alumnes de l'Escola de Música.
- Fins al 20 als comerços, campanya de Nadal *Rasca i guanya*.
- Dissabte 20, a les 18h al pavelló, festival de Nadal de patinatge i exhibició de Minyons de Santa Cristina. Donatiu: 1 €, per a la Marató de TV3.
- Dissabte 20, a les 20:30h a l'església, concert de Nadal de la coral Santa Cecília.
- Fins al 23, inscripcions pel XX Concurs de pessebres a casa.
- Dimecres 24, a les 12:30h a la pl. Mn. Baldiri Reixac, caga tió infantil.
- Fins al 24, a l'escola Pedralta, Serveis Socials, Punt d'Igualtat i Zona Jove recollida de joguines per a Creu Roja Joventut.
- Divendres 26 i dijous 1, a les 18h a l'Espai Ridaura, gran quina de la colla Els Merlots.
- Dissabte 27 i diumenge 28, a les 18h a l'Espai Ridaura, representació dels pastorets de Nadal. 5 €.
- Dissabte 27, diilluns 29 i dimarts 30, d'11 a 13h i de 16 a 19h al pavelló, Parc Infantil de Nadal.
- Divendres 2 de gener, a les 16:30h a la plaça Mn. Baldiri Reixac, taller de fanalats i a les 19h arribada del patge reial.
- Diumenge 4, a partir de les 9h a la plaça Catalunya, l'Encant.
- Dilluns 5, a les 18:30h arribada dels Reis d'Orient.
- Tots els festius, excepte el 25, 26, 1 i 6 de gener, a les 12 del migdia, visita guiada al Museu de la Màgia.
- Cada dia, d'11 a 12:30h i de 15 a 17:30h, visita als diorames del monestir de Solius.

GLÒRIA JARA

La conferència va estar seguida per un gran nombre de públic.

SITGES 2014

La simbiosi entre el Festival de Sitges i la nissaga de REC feia gairebé impensable que aquest quart i en principi darrer lliurament (almenys amb els directors inicials), no oficiés com a cinta inaugural d'aquesta quaranta-setena edició. I malgrat reconèixer que ens trobem possiblement davant la més fluïda de les 4 propostes i que certifica l'esgotament de la fórmula, no ho és menys que pels fans més fidels, pot tenir suficients elements d'atracció per fruir aquest epíleg amb el mateix esperit festiu i la mateixa militància de gènere que les anteriors. La distància argumental i formal que separa aquest REC 4 de l'Origins (foto), la cinta guanyadora d'enguany, exemplifica perfectament la varietat de films que entren actualment dins la denominació de cinema fantàstic. I és que aquesta nova proposta del director **Mike Cahill**, després d'haver ja impactat fa un parell d'anys amb *Another Earth*, no conté cap element de terror i la vessant fantàstica està tractada amb un to pretesament realista. De factura visual impecable, el film reincideix en la dialèctica entre ciència i espiritualitat, a través de l'existència de la reencarnació que se li planteja a una parella d'investigadors ocults. Magníficament interpretada per **Michael Pitt**, **Brit Marling** i la catalana **Astrid Bergès-Frisbey** i amb algunes escenes innegablement emocionants i impactants, no hi ha dubte que aglutinava mèrits suficients per sobresortir en el palmarès.

Cada cop més, els afeccionats al thriller, al noir, al policíac... troben en el festival de Sitges l'oportunitat de degustar una quantitat de cintes de gran qualitat que malauradament, no sempre arribaran a la gran pantalla. I enguany, la collita ha tornat a ser de les bones. Han rebut guardons *Cold in July*, de **Jim Mickle**, que després d'haver-nos sorprès l'any passat amb la pertorbadora *We are what we are*, torna ara per la porta gran amb una història de venjances narrada amb la sequedat i austeritat d'un western amb uns personatges perseguits pel fat en un món de corrupció i violència que els atrapa i els obliga a actuar contra la seva voluntat. La cinta s'aprofita d'un tercet protagonista de la talla de **Michael C. Hall** (el *Dexter* televisiu), **Sam Shepard** i **Don Johnson**, que aporten un pòsit de realisme i un to crepuscular, imprescindible en una trama d'aquest estil. I la

menció especial del jurat a 71, del debutant **Yann Demange**, recompença aquest consistent retrat de la violència entre catòlics, protestants, militars i policies a *Belfast* de 1971, que recorre l'odissea nocturna d'un soldat britànic que queda atrapat durant una nit en els barris catòlics de la ciutat irlandesa. Amb un ritme trepidant i sempre sota tensió, la cinta suposa una dissecció sense concessions de les pitjors febleses, crueltats, accions i motivacions d'ambdós bàndols del conflicte.

Dins aquest mateix estil però fora ja del palmarès, després del seu pas per la Berlinale, la desconeguda filmografia noruega va proporcionar sens dubte una de les millors i més gaudides pel·lícules del festival: *In order of Disappearance* de **Hans Petter Moland**. El sempre solvent i carismàtic **Stellan Skarsgard** interpreta un ciutadà exemplar a qui li assassinen el fill, i que decideix buscar els responsables i fer-los pagar el seu crim amb la mateixa moneda, sense saber que es trobarà embolicat enmig d'una guerra entre la màfia sueca i la sèrbia. Amb el paisatge nevad dels països nòrdics com a protagonista, la cinta barreja la violència amb l'humor negre, amb uns resultats que podrien signar els mateixos **Tarantino** o **Guy Ritchie**. Per altra banda, la flaire d'*Scorsese* també sobrevola *La French*, aproximació gal·la a la màfia marsellesa, centrada en la investigació del jutge interpretat per **Jean Dujardin**, sobre el cap del narcotràfic amb el rostre de **Gilles Lellouche**, un duel interpretatiu d'alçada per aquesta cinta que vindria a ser la trama francesa de la magnífica *French Connection*. Finalment, recomanar també *The Guest*, una aproximació original a la figura de l'assassí en sèrie del director de *Tú eres el siguiente*, **Adam Wingard**. Humor, molta violència i sorpreses en aquesta història d'un ex-marine que visita la família d'un amic mort a l'Afganistan, que l'acull com el fill que ha perdut, desconeixent les seves fosques intencions.

Pel que fa a la sempre estimulante filmografia oriental, també ens va obsequiar amb alguna mostra de cinema policíac. Un primer exemple seria la japonesa *The World of Kanako*, que va proporcionar-li el premi al millor actor a **Koji Yakusho**, pel seu paper de policia passat de voltes que intenta descobrir què li va passar a la seva filla en un entorn de corrupció i drogues. I com a mostra del sempre excel·lent panorama coreà, trobaríem entre d'altres *A Hard Day*, de

Kim Seong-hun, enèssima combinació de violència i humor del festival amb escenes trepidants marca de la casa i tocs de tensió memorables, com ara l'escena del mòbil dins el taüt. I menció a part mereix enguany l'aportació de **Takashi Miike** amb *Over Your Dead Body*, una cinta clàssica i continguda, que mostra els assajos d'una obra teatral, quasi com si en fossis espectador directe, i que lliga els rols dels actors, amb les seves relacions a la vida real. Un drama sense concessions i amb un tram final que introdueix el fantàstic en estat pur.

Però si algun tret popular caracteritza aquest festival és el terror. I en aquest camp es pot començar parlant d'un dels títols sorpresa com *The Babadook* de **Jennifer Kent**, que va posar al seu sarró el premi especial del jurat i el de millor actriu per **Essie Davis**, per aquesta història de terrors infantils força clàssica, en què un llibre de contes fa entrar en escena un monstre misteriós. Després de *Expediente Warren* s'esperava una mica més d'*Annabelle*, precuela centrada en la figura de la nina, i que tot i la seva factura formal força impecable, queda lluny dels resultats de la magistral cinta de **James Wan**. Una de les diverses pel·lícules que havien passat abans per Cannes, *It follows*, de **David Robert Mitchell**, va deixar molt bon regust amb una història de fantasmes perseguint un grup d'adolescents, amb moments de tensió i terror força ben aconseguits. I del continent europeu cal destacar sens dubte *Alleluia*, del belga **Fabrice du Welz**, que venia amb l'aval d'haver-se endut el premi Meliès d'or al millor llargmetratge fantàstic europeu del 2014. Una història pertorbadora sobre una parella que es dedica a estafar dones, aprofitant els dots de seducció d'ell, i que acaba entrant en una espiral de violència i autodestrucció, que encarna perfecta-

ment l'actriu espanyola **Lola Dueñas**, en un paper allunyat dels seus rols habituals però que li descobreix una nova faceta molt aprofitable. I en un registre còmic, el gran premi del públic va recaure en *What we do in shadows*, de la parella d'humoristes novozelandesos **Jemaine Clement** i **Taika Waititi**, que van regalar a un públic amb ganes de gresca una paròdia del cinema de vampirs i homes llop, a través d'un fals documental d'uns nosferats que comparteixen pis en un estil molt similar a la mítica sèrie *Els Joves*.

La presència catalana d'enguany es va iniciar amb l'esperada *La distància*, del codirector del Sónar, **Sergio Caballero**, una proposta molt arriscada i majoritàriament incompresa sobre 3 nans que han de perpetrar un robatori en una antiga central nuclear russa. Només apta per a valents sense prejudicis. I tampoc van acabar de quallar *L'altra frontera*, d'**André Cruz Shiraiwa**, una història que mescla els reality televisius amb l'exili provocat per la guerra, i que té com a cap de cartell la sempre entregada **Ariadna Gil**; ni tampoc la lluita contra les possessions diabòliques d'*Asmodexia* de **Marc Carreté**. A nivell espanyol el títol més destacat va ser *Musarañas*, de **Juanfer Andrés**; i **Esteban Roel**, amb producció d'*Alex de la Iglesia*. Una cinta claustrofòbica ambientada en plena postguerra civil, en què **Macarena Gómez** s'exhibeix en el paper de soltera desequilibrada per traumes infantils. En definitiva, una nova edició que confirma l'estatus de gran festival internacional, amb visita d'estrelles destacades, gran afluència de públic, varietat i qualitat de films i bona organització. Sens dubte, una cita ineludible pels cinèfils de casa nostra, que aquest any, a més, ha tingut el detall de posar una catifa groga a la gala de cloenda en suport al dret a decidir.

MARC SERRA

Bones Festes

Passeig dels Guixols, 20
Tel. 972 32 25 02

CENTRE D'OSTEOPÀTIA I FISIOTERÀPIA

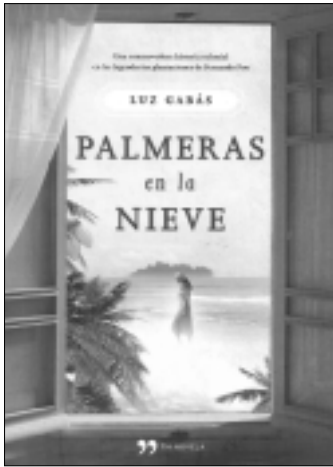
Josep Vendrell i Turon
Osteòpata-Fisioterapeuta
Col·legiat núm. 922

Patologia articular i de la columna vertebral.
Osteopatia visceral. Osteopatia cràneo-sacra.
Lesions de l'esport. Tractaments d'acupuntura.
Reeducació postural.

Rbla. de la Generalitat, 41-47
Tel. 972 821933
Sant Feliu de Guixols

Avda. Lluís Pericot, 26
Tel. 972 219184
Girona

El Cine – PALMERAS EN LA NIEVE

El setembre passat va començar el rodatge del film "Palmeras en la nieve", segons la novel·la del mateix títol de Luz Gabás, que explica les vivències d'algunes persones de la Vall de Benasque (Huesca), que en els anys cinquanta van anar a treballar a Fernando Poo per buscar una nova vida.

Des que vaig estar a la Guinea Espanyola entre els anys 1946-1947, complint el servei militar, sempre he tingut interès per tot el que passa en aquell país. Quan ens estàvem documentant per fer "Ganxons a la Guinea Equatorial" (2012), un DVD, que com indica el títol és, sobre la

gent de Sant Feliu que va anar a treballar en aquelles terres tan llunyanes en busca de possibilitats econòmiques més òptimes amb empresaris tan coneguts com els Srs. Domènech (1884-1964), Roselló, o Rodríguez Barrera (1874-1965), feia poc havia sortit publicat "Palmeras en la nieve" de Luz Gabás, una novel·la basada en fets reals i que en poc temps es va convertir en un gran èxit editorial i amb la compra dels drets per fer-ne una pel·lícula. Sembla ser que per allà als anys cinquanta un empresari molt conegut en La Vall de Benasque (Huesca), amb negocis a la Guinea Equatorial, va proposar a tota una sèrie de treballadors, molts d'ells coneguts seus, si volien anar a treballar per la seva empresa a Fernando Poo (avui Bioco). Les condicions eren molt bones, i encara que no sabien ben bé on anaven, van confiar amb l'empresari i pel que hem pogut llegir en altres llibres i vídeos els va anar molt bé i que l'empresari mai els va fallar. La feina la tenien en una finca molt gran amb més de cinc-cents treballadors dedicada a la plantació de cacau, anomenada Sampaka, situada a pocs quilòmetres de Santa Isabel (Malabo). La novel·la "Palmeras en la nieve" s'ha de llegir, val la pena.

La pel·lícula porta el mateix títol que la novel·la, amb guió de Sergio G. Sánchez i direcció de Fernando González Molina, els protagonistes principals són: Macarena García, Mario Casas i el veterà Emilio Gutiérrez Caba, seguits d'una sèrie d'actors i

amb més de 2.000 figurants. La producció, uns 10 milions d'euros, corre a càrrec de Nostrom Pictu, Warner i altres.

Vejam si tenim sort i surt una pel·lícula que valgui la pena.

TONI

Ragolta - Muñoz Assessors

assessoria - jurídic - assegurances - mediació

JURÍDIC
CIVIL - PENAL
LABORAL - FAMÍLIA
ACCIDENT CIRCULACIÓ

ASSESSORIA
LABORAL
COMPTABLE
FISCAL

ASSEGUANCES
MEDIACIÓ
FAMÍLIA
PRIVAT

C/ Sant Domènec, 51
17220 - Sant Feliu de Guíxols

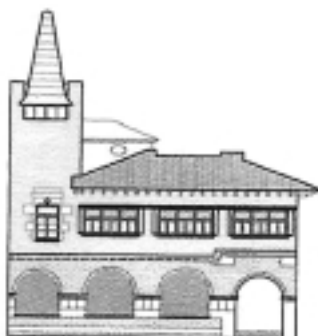
Tel 972 32 28 19
972 32 08 49

**EL DRS. PLANAS I COL·LABORADORS
US DESITGEN UNES BONES FESTES
I FELIÇ 2015**

TENIM EL PLAER DE COMUNICAR-VOS QUE A PARTIR DEL GENER 2015
ENS TRASLLEDEM AL PRIMER PIS DE L'EDIFICI MASÓ
DE LA RAMBLA VIDAL (ANTIGA BIBLIOTECA DE LA CAIXA)

CLÍNICA DENTAL DRS. PLANAS

EDIFICI MASÓ

C/ SANT LLORENÇ, 13
SANT FELIU DE GUÍXOLS
TEL. 972.32.02.04
PLANASCLINIC.COM

Associació EMAD SANT FELIU

Entorn Malalts d'Alzheimer i Demències

CONDUIR AMB UN DIAGNÒSTIC DE MALALTIA D'ALZHEIMER

Una de les grans preocupacions de les famílies, un cop han rebut el diagnòstic de malaltia d'Alzheimer, és saber si és recomanable que el malalt continuï conduint. Es tracta d'una decisió difícil que cal abordar des del coneixement de les implicacions que això comporta.

Conduir és un procés automàtic. Normalment ho fem pensant en altres coses. Solem seguir una mateixa ruta sense ser-ne conscients, ens n'adonem quan ens dirigim a un altre destí però, de forma inconscient, agafem la ruta de sempre... La conducció requereix d'uns processos cognitius avançats que la malaltia anirà minvant. És a dir, planificar rutes, fer abstraccions, velocitat de reacció, càlcul, bon judici per prendre les decisions adients... Totes aquestes habilitats queden alterades en l'etapa inicial de la malaltia. Es conserven, però, les activitats instrumentals, és a dir, la capacitat de portar un cotxe, que és una conducta automàtica que hem desenvolupat durant anys, però que en realitat és molt diferent a conduir...

En general, l'aptitud per conduir es veu disminuïda simplement pels efectes de l'envelliment fisiològic. Les persones grans solen presentar una disminució de l'agudesa visual i del camp visual, major dificultat en la determinació de la rellevància o irrellevància dels estímuls, dificultats en el processament d'estímuls nous, disminució de la qualitat d'audició... Tanmateix, les persones que pateixen la malaltia d'Alzheimer són quatre vegades més propenses a patir un accident de tràfic que els seus coetanis sense la malaltia. Un estudi va demostrar que el 30% dels pacients que segueixen un tractament per l'Alzheimer ha patit un accident des de l'inici del seu declivi cognitiu.

En les fases lleus podem destacar algunes característiques comuns que manifesten els malalts d'Alzheimer a l'hora de conduir: tenen problemes d'identificació dels senyals de trànsit, com a conseqüència de les dificultats amb el pensament abstracte; solen trigar massa a arribar al seu destí, fruit de la desorientació espacial típica que en moltes ocasions provoca que es perdi; s'evidencia un temps de reacció lent, com a conseqüència de l'alentiment de la capacitat de reacció i de la manca d'atenció; pateixen un alentiment en les sortides de semàfors, interseccions, canvis de carril, fruit dels déficits d'atenció i el deteriorament de l'atenció selectiva i la multitasca sensorial; presenten dificultats per fer avançaments i per aparcar com a conseqüència de la dificultat del pensament abstracte i dels problemes de càlcul; solen fer canvis de carril innecessaris i es distreuen amb

JORDI GALLEGO

Vitrina que es pot veure a l'exposició *Curar-se en salut* al Monestir dedicada a la memòria i a la malaltia d'Alzheimer, amb material cedit per l'Associació EMAD SANT FELIU.

estímuls auditius externs (clàxons d'altres vehicles...) degut als problemes d'atenció i les dificultats per concentrar-se; prenen decisions inadequades davant de situacions imprevisibles, degut als problemes de judici.

Hi han estudis que demostren que entre el 41% i el 76% dels malalts poden seguir conduint en les fases inicials, durant un temps. La meitat dels malalts deixen de conduir aproximadament als 3 anys del diagnòstic de la malaltia. Tenen una menor predisposició a abandonar la conducció per voluntat pròpia aquelles persones amb un nivell lleu o moderat de demència que presenten agressivitat o agitació. Aquestes persones presenten un major risc d'accident. No solen prendre la decisió de deixar de conduir per iniciativa pròpia, ja que no són conscients dels seus déficits i no ho fan fins que no s'han vist involucrats en un o més accidents, o en situacions compromeses. De fet el 80% dels implicats en un accident continuen conduint.

Inevitablement, els problemes al volant s'aniran fent més greus a mida que avanci la malaltia. Prohibir a una persona conduir un cotxe és una limitació important de la seva autonomia, es coarta la seva individualitat i sense dubte ocasiona un cop fort a la seva autoestima. Però la conducció exigeix d'una sèrie de capacitats que cal tenir, i hi ha en risc no només la seva seguretat sinó també la dels altres. Cal estar previnguts davant qualsevol dificultat i ésser conscients de la necessitat de deixar de conduir a mig termini. És important recordar que quan es causen danys a tercers en un accident de trànsit, la persona afectada de demència que ha causat l'accident, ja sigui sota tutela o no, respon amb el seu patrimoni de les conseqüències dels seus actes.

Si el malalt desconeix que pateix Alzheimer, ja sigui perquè

no li han dit o perquè no ho recorda, no entendrà que li diguin que no pot conduir si ho ha fet tota la vida. Si surt amb el seu vehicle i es desorienta, dubta davant una cruïlla o una rotonda... per a ell no tindrà importància ja que segurament al dia següent no recordarà el que li va passar. És important que el neuròleg valori aquesta qüestió amb els afectats i els seus familiars just després del seu diagnòstic, ja que prohibir la conducció afectarà la qualitat de vida del malalt i pot derivar en una depressió. Per prendre la decisió és important conèixer quants accidents de trànsit ha patit el malalt els anys previs al diagnòstic, valorar si s'ha tornat més agressiu o irritable al volant... Cap estudi ha constatat els beneficis de tenir en compte la pròpia percepció del malalt d'Alzheimer respecte la seva habilitat al volant o d'estratègies per millorar la seva destresa.

Sempre que s'opta per oferir un vot de confiança a un malalt d'Alzheimer en fase inicial i deixar que continuï conduint, cal prendre una sèrie de mesures per evitar accidents. Hauria de disminuir el radi de desplaçament, conduir sempre acompanyat..., a més a més és necessari reavaluar periòdicament la seva perícia, com a mínim cada sis mesos. És imprescindible que el malalt deixi de conduir quan les seves reaccions es tornin lentes, la coordinació dels seus moviments disminueixi, en particular quan canvia de velocitat, i l'orientació en trajectes coneguts queda pertorbada.

Molts dels malalts prenen ells mateixos la decisió de deixar de conduir, especialment les dones. Altres, però, es resisteixen a fer-ho. La majoria no informen al Centre Mèdic on es renova el carnet de conduir del diagnòstic de malaltia d'Alzheimer. Si el malalt no se n'adona del perill, el familiar haurà de prendre la iniciativa. És imprescindible que

s'estableixi una bona comunicació amb ell. Cal que vegi les limitacions que té per conduir adequadament i anar-li restringint les sortides i les distàncies de forma gradual. Cal plantejar-li el problema, explicar-li que es pot perdre, que pot tenir un accident o fer mal a algú... moltes famílies els hi amaguen les claus, desconnecten la bateria, es confabulen amb el mecànic per explicar-li que el cotxe té una avaria molt cara... altres demanen ajuda al neuròleg o al seu metge de família per prohibir-li conduir al·legant motius de salut... altres li regalen el cotxe a algun familiar amb el compromís de dur-lo allà on vulgui... Un cop presa la decisió cal mantenir-se fermes, malgrat s'enfadi.

El problema, però, també el generen aquelles persones que encara no saben que tenen la malaltia d'Alzheimer. La forma en que condueixen ens pot donar pistes que hi ha alguna cosa que no funciona prou bé. Hi ha uns trets característics que ens poden ajudar a identificar el problema, i que es donen en més de la meitat de conductors que desenvoluparan una malaltia d'Alzheimer. Es detecten canvis en la conducció, dubtes en les rotondes i autovies referent a quina és la sortida que han d'agafar, i desorientació en llocs coneguts. Tots ells són símptomes que ens han de posar en alerta. Només hi ha un aspecte que es produeix exclusivament en els conductors que desenvolupen la malaltia d'Alzheimer i és l'equivocació de carril.

Ara per ara, conduir amb un diagnòstic de malaltia d'Alzheimer és un tema que encara no està regulat. Sol abordar-se entre el neuròleg, el malalt i la família. La *Confederación de Familiares de Enfermos de Alzheimer (CEAFA)* ja fa temps que reclama aquesta regulació. Per alguns experts part de la solució al problema passaria per dissenyar exàmens específics pels malalts d'Alzheimer que volguessin renovar el seu permís de conduir.

Un diagnòstic de malaltia d'Alzheimer no significa la incapacitat de conduir un vehicle. Però sabem que una conducció segura requereix de diferents habilitats cognitives que el malalt inexorablement anirà perdent. El risc de patir un accident augmenta com a conseqüència de la pèrdua d'atenció, de l'alentiment del pensament i de la dificultat per canviar de registre cognitiu. Impedir la conducció és una decisió controvertida. Es genera un gran dilema vers l'objectiu que els malalts mantinguin la seva autonomia i la importància de preservar tant la seguretat de la comunitat com la del propi malalt.

ANNA PUIG
Psicòloga d'EMAD Sant Feliu

Aquest passat diumenge dia 14 de desembre va tenir lloc el dinar de commemoració que l'Associació Filatèlica i de Col·leccionisme de Sant Feliu de Guíxols organitza periòdicament cada any com a cloenda de l'exposició que va presentar els dies 11 al 14 del passat mes de setembre a les sales de l'antic Hospital Municipal de la nostra ciutat, i que enguany va estar dedicada al cinquantenari de la mort de l'astròleg i mecenes guixolenc Rafel Patxot i Jubert. En aquest dinar de trobada davant la taula permet fer lliurament als socis de l'entitat que presentaren a la mostra les seves col·leccions, del record commemoratiu de l'exposició. En aquesta ocasió es va comptar amb la presència de l'alcalde Joan Alfons Albó i del regidor Pau Casals, així com també dels membres de la junta directiva de l'associació.

Una vegada acabat el dinar va encetar el torn de parlaments el president de l'associació, Emili Vila, amb unes paraules de salutació als associats i amics presents i recordant els diversos anys passats en que s'ha anat celebrant aquesta festa de la filatèlia que serveix per reunir als socis i amics de l'entitat.

A continuació va ser l'alcalde Joan Alfons Albó que va agrair en primer lloc l'atenció de convidar-lo al dinar, elogiant seguidament la

tasca de promoció de la ciutat que fa l'associació filatèlica, igual com altres associacions existents a la ciutat en cultura, teatre, etc., anunciant que per l'exposició del proper any es podrà disposar de les sales del Monestir.

Seguidament Josep Viñals, membre de la junta directiva, va saludar en primer lloc als col·leccionistes locals presents, als representants de les societats filatèliques de les comarques gironines i de la Catalunya Nord, lliurant a continuació junt amb Isidre Ribera els trofeus de participació a l'exposició del mes de setembre.

La festa dels filatèlics i col·leccionistes de Sant Feliu va acabar amb el tradicional sorteig de lots de regals entre tots els assistents, amb els articles cedits per diversos

establiments locals i col·laboradors de l'associació.

RELACIÓ DE PARTICIPANTS A L'EXPOSICIÓ FILATÈLICA I DE COL·LECCIONISME 2014

Modalitat vitrines:

N. 1, CRISTINA LLOBE, Tippex. 2, MARGARIDA D, BLAS, Enganxines. 3, RAFEL COLOMEDA, Mussols. 4, BERNARD COEUR-JOLY, Programes Festa Major. 5, ISABEL FÈLIEU, Capses Metàl·liques. 6, JAUME GARCIA, Discografia Nova Cançó Catalana. 7, ANTONIO GALLARDO, Quixot. 8, ENRIC CARDONER, Etiquetes Vins Escumosos Àfrica del Sud, Alemanya i Champagne. 9, JULI PÉREZ, Maquetes, Submarí Monturiol. 10, MARI LÓPEZ, Ventalls. 11, OSCAR COSTA, Monedes i Bitllets França. 12, JORDI PRAT,

Cotxes Miniatures. 13, AMADO SÀBAT, Llaunes de Begudes. 14, ANTONI SIMONA, Vehicules a Motor 1.ª G.M.

Modalitat expositors:

N. 1, JAUME BUXÓ, Mata-segells Concorde. 4, XAVIER ROMERO, Aerofilatèlia. 6, JOAN PAREDES, Meteorologia. 11, ENRIC CARDONER, Mat. R.C. 4/4 1860. 13, ANTONIO MORENO, Franquies de Girona. 16, MARC PEYRECAVE, Marques Filatèliques de Madrid. 20, JOSEP VIÑALS, El M/S Marion Dufresne. 21, ANTONI J. MAQUEDA, Ley, Orden y Justicia. 24, JOAN LLANDRICH, Andorra Espanyola. 26, PERE SUBIRÀ, Història Postal de Catalunya. 30, ROGER POISSON, Latécoère et l'Aéropostale. 34, JOSEP VIÑALS, Turisme Antàrtic. 39, EMILI VILA, 6 Cuartos 1850/52. 48, AMADO SÀBAT, Fauna del Món. 53, JOSEP VIÑALS, Bases Britànica a l'Antàrtida. 58, ANTONIO GALLARDO, Alemanya III Reich. 59, ANTONIO GALLARDO, Hungria. 60, ANTONI SIMONA, Inter. Americana França/Itàlia 1917-19. 64, JOAQUIM ROSA, Els Camins de Sant Jaume. 67, PILAR MARTINEZ, Monarquia Espanyola. 71, JAKOB DECKER, Aerofilatèlia en España. 75, ANTONI SIMONA, Territori Antàrtic Australià (A.A.T.). 77, ENRIC CARDONER, França usat 1929-1945.

JORNADA DE FORMACIÓ PER A PROFESSIONALS VIOLÈNCIA DE GÈNERE: LA DENÚNCIA I EL PROCÉS JUDICIAL

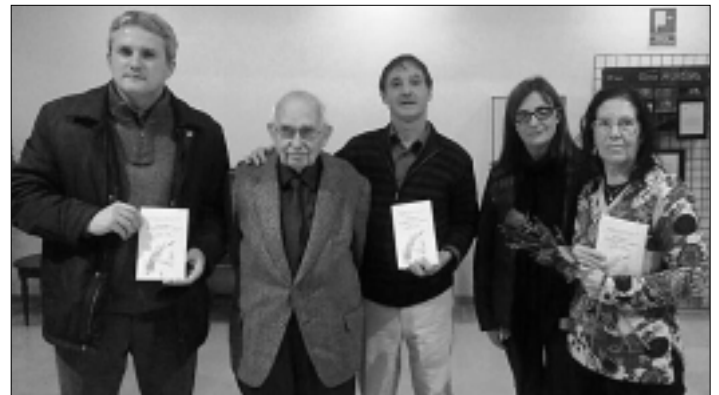
Divendres 5 de desembre va tenir lloc, a l'edifici del Monestir, la jornada de formació en violència de gènere *La denúncia i el procés judicial*, organitzada pel Servei d'Igualtat i Atenció a les Dones (SIAD) de l'Ajuntament de Sant Feliu. L'assistència dels diversos professionals que treballen directament o indirectament amb les persones víctimes de violència va ser molt nombrosa. Els ponents varen oferir la informació i les pautes adequades als diferents professionals que intervenen en aquest procés per tal de garantir de forma efectiva els drets de la víctima.

La presentació i obertura de la jornada va anar a càrrec de Verònica Lahoya, regidora d'Igualtat de l'Ajuntament. Tot seguit varen intervenir José Antonio Labrada, agent de l'oficina d'atenció a la ciutadania dels Mossos d'Esquadra de Sant Feliu; Mònica Hernández, agent de l'oficina d'atenció a la víctima, i Sergi Manero,

Cap de la Unitat de Seguretat Ciutadana (USC), també de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra de la nostra ciutat. Varen comentar el primer pas de tot el procés que és la denúncia que cal fer davant els Mossos d'Esquadra. Laura Servent, membre de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Girona, va incidir en la importància de la denúncia, així com de la informació a la víctima i el paper de l'advocacia en aquest procés. I, per últim, Adolfo García Morales, president de la secció 4.ª (Sala Penal) de l'Audiència Provincial de Girona (especialitzada en Violència de Gènere), va explicar el procés des del jutjat i les garanties del procediment penal.

Després del torn de preguntes, Fina Saurina, representant territorial de Girona de l'Institut Català de les Dones, va concloure la jornada. Moltes gràcies, tant als ponents com a tots els assistents. / AJUNTAMENT.

PRESENTACIÓ LLIBRE NÚVOLS, BOIRES I VENTS DEL BAIX EMPORDÀ

El passat dijous 11 de desembre, al Teatre Mundial de La Bisbal d'Empordà, es va fer la presentació del llibre *Núvols, boires i vents del Baix Empordà*. Els autors del mateix són Albert Manent, Joan Cervera, Lídia Cruset, Salvador Vega i Rosa M. Masegosa, i el llibre és un recull, tal com indica el seu títol, dels noms populars dels núvols, boires i vents de la nostra comarca, fruit de la recerca de paraules actuals o en desús emprades per persones grans de cada municipi, sobretot pagesos, pescadors o pastors, persones, en definitiva, que encara mantenien una relació estreta amb el món d'abans i amb la tradició, amb l'objectiu de deixar testimoni escrit de la riquesa de la nostra llengua.

La Rosa Masegosa com a iniciadora de l'estudi i sota el mestratge de l'Albert Manent, va començar les trobades i la recerca de materials, però just a l'inici del projecte, afectada per la malaltia que malauradament li va estroncar la vida, va comptar amb l'ajuda de

la Lídia Cruset, aquest dolorós fet va aturar el projecte i l'estudi va quedar parat uns anys. La resta d'autors es van anar afegint per tal de continuar i enllestir el treball. El llibre és, ara per ara, el darrer de la col·lecció, d'una vintena de volums, que apleguen els noms populars dels núvols, les boires i els vents de diferents comarques dels Països Catalans, projecte i mèrit de l'Albert Manent amb l'ajuda d'en Joan Cervera i de diversos col·laboradors, lamentablement l'Albert Manent va morir el passat mes d'abril.

La presentació del llibre va anar a càrrec d'en Jordi Manent, fill de l'Albert Manent, i dels autors Joan Cervera, Lídia Cruset i Salvador Vega, amb la intervenció final d'en Xavier Cortadellas, d'edicions Sidillà, editora del llibre.

L'acte va ser també un homenatge als autors desapareguts, i hi van ser presents la vídua de l'Albert Manent i els familiars de Rosa Masegosa. / FAMILIARS MASEGOSA PERXÉS.

GUERRERO
TARIFES LOW COST

NETEJA DE FOSSES
SÈPTIQUES
DESEMBUSSOS
DE CANONADES

DES DE 150 €

24h Tel. 972 322 553
M. 629 372 151

www.netegesguerrero.com - serveis@netegesguerrero.com

CLÍNICA DENTAL

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA Col·legiada núm. 1768

IMPLANTS ORTODÒNCIA
URGÈNCIES 639 348 583
ATENEM PACIENTS RUSSOS
MÚTUES CONCERTADES

Consultori:
Rambla de la Generalitat, 25, 1r. C - Tel. 972 821 441
SANT FELIU DE GUÍXOLS

*LA DOCTORA I ELS SEUS COL·LABORADORS ELS
DESITGEN UNES FELICES FESTES I BON ANY 2015*

TRANSPORTS LLONCH

Serveis:

- Urgents i convencionals de paqueteria
 - De magatzem i manipulació
 - De recollida de motos a Barcelona
 - D'encàrrecs a Girona

Tels.: 972 320 037 - 696 929 292 - Fax: 972 320 445
E-mail: transportllonch@gmail.com

Ctra. Sant Pol, s/n - 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
BON NADAL

Rambla Joan Bordàs, 32
17220 Sant Feliu de Guixols
Tel. 972 32 71 35 - Fax 972 32 71 36
santfeliu@tax.es - www.tax.es

Fem costat a la seva empresa

TAX ASSESSORIA I GESTIÓ
Més de 50 oficines a tota Espanya

- FISCAL
- LABORAL – LABORAL ON LINE
- COMPTABLE
- CORREDORIA D'ASSEGURANCES
- LEGAL
- AUDITORIA
- PROTECCIÓ DE DADES

*Aprofitem per desitjar-vos unes bones festes
de Nadal i Any Nou*

**temps
d'urriços**

SANT FELIU DE GUÍXOLS
Desembre 2014 / gener i febrer 2015

 [facebook.com/guixols](https://www.facebook.com/guixols)

 twitter.com/guixols

 Ajuntament de Sant Feliu de Guixols
www.guixols.cat

Oficina Municipal de Turisme
Plaça del Monestir, s/n 17220 Sant Feliu de Guixols, Costa Brava
tel. 972 34 672 62 00 51 turisme@guixols.cat www.visitguixols.com

SantFeliu.Guixols CostaBrava

 Diputació de Girona

 Costa Brava Pirineu de Girona

 CATALUNYA

RUDYARD KIPLING I EL CINEMA

Una imatge de la pel·lícula *El libro de la selva*.

“Los peores embusteros son los propios temores”. (Rudyard Kipling).

Josep Rudyard Kipling nasqué a Bombai (1865), era fill de Lockwood Kipling, professor d'Arquitectura i d'Alice McDonald. Residí a l'Índia fins 1871 quan es traslladà a Londres però tornà en 1882 com a reporter de diversos diaris. Debutà com a escriptor amb un recull de poesies: “*Departament Ditties*” (1886), i més endavant publicà relats com “*Tres soldats*” (1888), “*Cuentos de las colinas*” (1887) o “*Wee Willie Winkie*” (1889), poemes tan recordats pels lectors com “*Gunga Din*” (1892), “*Recessional*” (1897), “*If*” (1896) o “*Baladas del cuartel*” (1892). Kipling sabé narrar com ningú l'exotisme de l'Índia, l'èpica d'unes aventures que enganxen al lector amb gran èxit a tots nivells (als 25 anys ja era reconegut pel públic com a gran literat, malgrat les opinions contràries de la crítica selectiva i classista), dels relats que constitueixen “*El libro de la selva*”, “*El segundo libro de la selva*” (1894-1895), les novel·les com “*Capitanes intrépidos*” (1897) o “*Kim de la India*” (1907) fins a la poesia. Rebutjà diversos premis literaris, només acceptà el Premi Nobel en 1907, estant el primer escriptor en llengua anglesa en rebre aquest guardó. Kipling fou acusat de ser el “Cantor de l'imperialisme i colonialisme britànic”, idea propagada tant per la ja citada crítica elitista i també pels anomenats “*pijo-progressistes*” que existeixen a tots els temps i llocs amb gran força social actual-

ment, ambdós casos amb una manca total de coneixements (literaris aquí) i una buidor cerebral més que notable, indocumentats que no veuen més enllà dels seus nassos. Kipling respecta profundament la cultura hindú (n'era un gran coneixedor), la societat i els nadius indis, encara que justifica la presència britànica per assegurar el bon compliment de les ordenances i de la llei, pensa que les normes britàniques és el millor per aquest llunyà país que ell estimava tant. Era un estudiós del comportament humà i del seu entorn amb la seguretat que qualsevol col·lectiu necessita lleis morals per conviure (i no solament l'ésser humà, també els animals) i, a més, moltes de les seves obres són didàctiques amb un estil literari excel·lent. Kipling fou iniciat a la lògia maçònica “*Esperança i Perseverança*” als 20 anys i finà a causa d'una hemorràgia interna en 1936 (als 70 anys), deixant un llegat de 5 novel·les, més de 250 relats curts i 800 pàgines de versos. Està enterrat a l'Abadia de Westminster entre reis i grans personalitats del món intel·lectual, científic i artístic com Charles Darwin, Charles Dickens, Friedrich Hölderlin, Samuel Johnson o Geoffrey Chaucer.

És lògic que el CINEMA s'interessés per la temàtica pròpia de Kipling. Els primers balbuceigs comencen amb un llarg metratge mut basat en una obra teatral escrita per Porter Emerson Browne sobre un poema kiplingian, “*A Fool There Was*” (1915), de Frank Powell amb la “vampiria” Theda Bara (sense acredi-

tar) i dos curts metratges russos (ambdós de 1936) de Viktor Smirnov i A. Schlekalin segons els contes “*Como se hizo la garganta de la ballena*” i “*El pequeño elefante*”. En 1922 s'inicià Frank Capra com a realitzador (a més de ser el guionista) amb “*Fulth Fisher's Board*” (“*La pensión de Fulth Fischer*”) segons un altre poema de Kipling. En 1937 Víctor Fleming realitzarà a compte de M.G.M. una de les millors versions sobre una història de Kipling: “*Captains Courageous*” (“*Capitanes intrépidos*”), sobre un nen mimat i malcriat, Harvey Cheyne (Fred die Bartholomew), que en caure al mar es recollit per un pesquer on viurà aventures i lluitarà per superar-se. El repartiment era formidable: Spencer Tracy, Lionel Barrymore, Melvyn Douglas, Mickey Rooney i John Carradine. El mateix 1937 John Ford filmava “*We Willie Winkie*” (“*La mascota del regimiento*”) per 20th Fox (mateixos títols angles - castellà del conte de Kipling). Es tracta d'una versió molt lliure (el nen protagonista és aquí una nena interpretada per Shirley Temple, sempre criticada per fer pel·lícules de “criatura insuportable amb cançonetes” (no pensaven que era una nena i no tenia decisió sobre les pel·lícules?) però aquí no es així. Ford imprimeix el seu segell personal i aconsegueix un film d'aventures trufat de molts elements propis de comèdia i a poc a poc introdueix una visió pacifista, amb els ulls de la criatura, de l'absurd de la guerra (Temple manifestarà que aquest era el seu film preferit i més endavant Ford la dirigirà, ja adulta, a “*Fort Apache*”, 1948). “*Gunga Din*” (“*Gunga Din*”), de George Stevens (per la R.K.O., 1939), és divertida i tràgica a moments (guió de Ben Hech i Charles MacArthur junt amb l'escriptor William Faulkner no acreditat) i està inspirada en el poema homònim on es destaca la valentia d'un aiguader hindi, Gunga Din (Sam Jaffe), que salva la vida als tres sergents protagonistes (Cary Grant, Douglas Fairbanks Jr. i Víctor McLaglen) i a una

tropa de l'exèrcit britànic de l'emboïscada d'un grup de fanàtics (“Els Estranguladors”). Aquí veiem clarament que no hi ha apologia del colonialisme sinó la humilitat i grandesa d'una persona que donarà la vida pels seus companys (en els versos de Kipling i a la pel·lícula). Tay Garnett dirigirà una altra versió (M.G.M., 1951) bastant irregular però curiosa amb Stewart Granger, David Niven i Robert Newton: “*Soldiers Three*” (“*Tres soldados*”). La primera novel·la de Kipling fou adaptada per William A. Wellmann a càrrec de Paramount (1939): “*The Light that Failed*” (“*En tinieblas*”) –mateix títol anglès i castellà per al llibre i el film– amb una gran interpretació de Ronald Colman com el pintor cec i secundat per Ida Lupino, i en 1942 arriba una adaptació de les més populars d'una obra de Kipling: la producció de Alexander Korda pel seu germà Zoltan (realitzador de “*Jungle Book*” (“*El libro de la selva*”), que quedarà com a clàssic del cinema d'aventures i de Sabú com a Mowgli, recordant que el mateix Sabú (actor) i Zoltan Korda (realitzador) juntament amb Robert Flaherty havien rodat “*Elephant Boy*” (“*Sabú-Tomay, el de los elefantes*”) en 1937, on el més destacable eren els paisatges naturals de l'Índia. “*El libro de la selva*” serà adaptat formidablement en 1967 en dibuixos animats per la Walt Disney (estrenada l'any següent de la mort del productor i animador) dirigida per Wolfgang Reitherman i “*Kim*” (“*Kim de la India*”, 1950), de Victor Saville amb Errol Flynn, colorista i interessant. Serà en 1975 quan John Huston ens oferirà una de les millors adaptacions (encara que li sobrin alguns plans): “*The Man who Would Be King*” (“*El hombre que pudo reinar*”), producció britànica, amb una gran interpretació de Michael Caine i Sean Connery a més de Christopher Plummer encarnant al mateix Rudyard Kipling. Molts curts metratges, obres televisives i adaptacions noves que no tenen molt a dir.

NARCÍS RIBOT I TRAFÍ

DE	LA
PE	ÑA

30 ANYS

ÒPTICA DE LA PEÑA

FABRICACIÓ PROPIA DE LENTS OFTALMIQUES

QUALITAT I RAPIDESA

C/ ANSELM CLAVÉ, 8
SANT FELIU DE GUÍXOLS
TEL. 972322811
www.opticadelapena.com

LABORATORI CAPD'AVANTER EN INNOVACIÓ

- Generació de superfícies tecnologia FREE-FORM
- Procés d'antirreflexant totalment automatitzat

**CARLES MOTAS REPETIRÀ AL CAPD-
VANT DE LA LLISTA DE TOTS PER SANT
FELIU (TSF) A LES ELECCIONS MUNICI-
PALS I DESTACA LA LLUITA CONTRA LA
CORRUPCIÓ FETA DES DE L'OPOSICIÓ**

L'actual cap de llista de Tots per Sant Feliu, Carles Motas, repetirà al capdavant de la candidatura independent a les properes eleccions municipals de maig de 2015 a Sant Feliu de Guíxols. Així ho va anunciar Motas, a qui l'assemblea de l'agrupació va confirmar fa uns dies, durant un encontre amb la premsa on el ja candidat va desvetllar alguns dels fronts del que serà el programa de TSF: per exemple, la lluita contra "el clientelisme i l'amiguisme" que ha regnat durant el mandat del govern de CiU i PSC. "Obrirem finestres i aixecarem catifes perquè els ciutadans vegin que hi ha una altra manera de governar l'Ajuntament", va reblar Motas.

El candidat, actualment al capdavant de sis regidors a l'oposició, va destacar "l'experiència en positiu del nostre grup de gent honesta i treballadora" a l'hora d'enfrontar-se a les tasques de govern, del que van formar part durant el mandat 2007-2011. A més, durant 13 mesos, Motas va ostentar l'alcaldia del municipi i no ocultava que la intenció de la formació, que va rebre uns 2.000 vots en els passats comicis municipals, és tornar al govern de la ciutat i "trencar 35 anys de partitocràcia de CiU i PSC".

TSF s'ha caracteritzat per fer una oposició "dura i dient les veritats" que ha posat no poques traves a l'acció del govern encapçalat

per Joan Alfons Albó (CiU). Afers com la impugnació del sou del vicealcalde Pere Albó (ex-PSC), que el jutge va considerar irregular, la contractació del gestor turístic, del qual el govern va decidir finalment prescindir, o les connexions familiars del regidor Juajo García (PSC) en la seva gestió són alguns dels exemples de "mal govern" que Motas, acompanyat dels regidors Josep Saballs i David Oliveras, va comentar ahir per il·lustrar els errors comesos per l'actual equip de govern.

Mesures com ara fer pública l'agenda de l'alcalde, implicar l'oposició en la resolució i adjudicació de concursos públics o difondre les despeses que l'Ajuntament abona a compte de les factures presentades pels càrrecs electes són algunes de les mesures que TSF estudia implementar al consistori un cop aconseguida l'alcaldia per tal d'evitar abusos, pràctiques viciades o "fets lamentables" com ara que "es passin rebuts per valor de dos tallats", va ironitzar Motas.

Els regidors de TSF, però, van reconèixer també la bona feina del govern en tasques com ara la gestió del museu municipal i els serveis socials, "on s'ha fet un esforç tot i que és clarament insuficient", va puntualitzar Saballs. No obstant això, a tenor dels regidors independents l'acció de govern durant aquests darrers anys s'ha caracteritzat, en general, per "amagar-se rere les pròpies responsabilitats i no donar la cara" amb actes com ara anunciar una rebaixa dels sous dels regidors que mai es va arribar a aplicar, o la negativa de l'alcalde a donar respostes vinculades amb el seu càrrec.

TSF és una formació independent que participa a les eleccions municipals a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols des de 1999. Serà la segona vegada que Motas encapçalarà la llista. / TPSF.

**GUANYEM GUÍXOLS DES DEL CARRER, UN
PROJECTE NOU PER A LES MUNICIPALS**

La necessitat de buscar noves formes de fer política, allunyades dels clixés habituals, ha estat el motiu principal del naixement d'aquest projecte de candidatura per les properes eleccions municipals. La frase de Joan Fuster és el paradigma de "Guanyem Guíxols des del carrer": "La política o la fas o te la fan". Farts de certs comportaments d'alguns partits polítics, les persones s'organitzen pel seu compte en plataformes que puguen des de la base a tot arreu. També a Sant Feliu de Guíxols.

La participació de tothom que vulgui ser-hi n'és el tret principal. Per deixar-ho ben clar ja han fet dues assemblees ciutadanes literalment al carrer. Primer a la rambla del Portalet i després a la plaça Salvador Espriu. Durant els primers mesos d'aquest any van anar ajuntant esforços i persones al llarg d'un seguit de conferències -debat. És la forma escollida per saber l'opinió de la ciutadania de forma directa i anar fent llista de les principals preocupacions que després es traduiran en el programa electoral.

Darrere el projecte hi ha gent de tota mena: homes i dones de totes les edats, des dels 16 anys fins gairebé els vuitanta. Persones treballadores, en situació d'atur, professionals, artistes, jubilades... sense afiliació política de cap mena o amb relació amb diversos grups polítics que els han mostrat el seu suport: ICV-EUiA, la CUP i el Procés Constituent.

Ara estan treballant de manera organitzada a partir de dos grups de treball: el de programa, o continguts, i el d'extensió i comunicació que, en les seves decisions, estan subordinats a la comissió de coordinació, oberta a totes les persones interessades en participar a

les reunions que fan periòdicament al carrer de Sant Ramon, 32. Aquesta participació des de la base la volen portar a tots els mecanismes importants de decisió, com ara els punts del programa o la llista de persones que conformarà la candidatura. Aquesta forma de fer volen que sigui el denominador comú de tota la seva tasca, de manera que els seus representants a l'ajuntament portaran les seves decisions a consulta de les assemblees ciutadanes, que seran convocades periòdicament.

Retre comptes al poble

Aquestes assemblees no serviran només per informar al poble sinó per recollir propostes i per retre comptes de l'actuació de regidores i regidors dins de l'ajuntament. La participació ciutadana i la transparència són objectius bàsics de "Guanyem Guíxols". Per tant la participació de les persones serà cabdal a l'hora de dissenyar i aprovar els pressupostos de la ciutat, l'eina bàsica del govern local. L'actuació de les persones electes per "Guanyem Guíxols" podrà ser reprovada per les bases, de manera que si la majoria ho decideix perquè hi ha hagut un comportament prou greu, la persona electe haurà de dimitir. La preocupació per posar fi a la corrupció és una de les que més afecten la ciutadania. L'adopció d'un codi ètic que dificulti al màxim la possibilitat d'aquests comportaments també és una de les fites principals d'aquest projecte, que vol portar llum i transparència a l'ajuntament, en tota la gamma de contractes que es paguen amb diners públics, des de les obres i els serveis a les persones que depenen del pressupost municipal. A la fotografia, un dels debats a les reunions dels grups abans de decidir res. / J.C.

**ROTISSERIA
SANT FELIU**

Especialitat en pollastres a l'ast.
També plats per emportar-se'n.

Dimarts
Tancat

Carrer Berga i Boada, 1
(al costat de la Rbla. Generalitat) **17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS**

PER ENCÀRRECS TRUCAR AL ☎ 972 82 19 58

**Els desitja Bones Festes
i Pròsper Any Nou**

**NOU
STIL**

Perruqueria per a Homes

Felices Festes i Bon Any 2015

Plaça del Mercat (3a. Travessia, núm. 8)

Tel. 972 32 41 01

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

XXVIII FESTIVAL CASTELL DE PERALADA 2014

Jonas Kaufmann fa embogir Peralada per segona vegada

Dos anys després del seu debut a Peralada, tornava a l'escenari del magnífic indret, el passat diumenge 3 d'agost, Jonas Kaufmann, l'aclamats tenor muniquès, amb un recital consagrat a Verdi i Wagner, dos estils ben diferents d'entendre la música.

L'Orquestra de Cadaqués, amb un convincent Jochen Rieder al capdavant, endegà la nit amb l'Obertura de l'òpera *Le Cid* de Massenet i tot seguit Jonas Kaufmann, en la primera ària per torbadora del *Don Carlo* de Verdi, "Io la vidi", amb la veu encara des-

temperada, ja va calar en l'audiència. Es pressentia que seria una altra nit memorable com la de 2012. I no va fallar. Kaufmann, enemic dels típics recitals de conveniència que utilitzen alguns divos les nits d'estiu per acontentar una audiència que es conforma amb algun do de pit, va arriscar fins al final. "Ah!, si, ben mio" d'*Il Trovatore* del compositor de Busseto, on Manrico viu l'amor desesperat i impossible per Leonora, va ser un dels punts culminants de la nit. Després de l'obertura de *La forza del destino* per l'orquestra, Kaufmann interpretà "La vita è inferno all'infelice" de la mateixa òpera, en el difícil paper de Don Alvaro. I la primera part es tancava amb *Le Cid* "Ô souverain, Ô juge, ô père" la intensa i dramàtica ària de Don Rodrigue davant del Rei Ferran, que va fer cèlebre Enrico Caruso el 1916.

La segona part començà amb la llarguíssima obertura de *Der fliegende Holländer* de Richard Wagner, on es va lluir l'Orquestra de Cadaqués. Tot seguit, Kaufmann va interpretar l'ària monòleg de Siegmund, "Ein Schwert verheiss mir der Vater" de *Die Walküre*, tremendament fosca i on va lluir la seva potència vocal amb un *fiato* gairebé sobrenatural. Però on va excel·lir la seva veu, sota un silenci sepulcral, va ser amb "Träume", el cinquè dels *Wesendonck Lieder*, d'estil melangiós, carregats de

patetisme, al més pur estil romàntic. Per acabar i després del Preludi de l'acte tercer de *Parsifal*, Kaufmann va rematar amb el temible "Amfortas!, Die Wunde!" de la mateixa òpera, que va fer tremolar el pati de butaques.

Amb l'auditori dempeus i algunes fans entusiasmes llençant-li flors i un peluix, Kaufmann s'acomiadà amb una ària de *Manon Lescaut* de Puccini, l'ària "È la solita storia" de *L'Arlesiana* de Francesco Cilea, i dues peces d'òpera de Franz Lehár, "Gern hab'ich die Frau'n geküsst" de *Paganini* i "Dein ist mein ganzes Herz" d'*El país dels somriures*. Esgotat el tenor i amb el públic feliç, s'acabà la nit esplèndida aplaudida per les cigonyes dels arbres del castell.

Sara Baras es reencarna en Medusa, la Guardiana

Després dels seus aclamats espectacles, *Sensaciones* del 1998, *Juana la Loca* del 2000, *Mariana Pineda* del 2002, *Sueños* del 2004, *Sabores* del 2005, *Carmen* del 2007, *A propósito de Sara* i *Esencia* del 2009 i *La Pepa* del 2012, Sara Baras, sempre amatent en les lluites de les dones per la seva llibertat, ha presentat aquest any els dies 8 i 9 d'agost a l'Auditori de Peralada el seu darrer espectacle *Medusa, la Guardiana*, on també la dona té un paper rellevant, però que per primera vegada en la seva carrera es basa en la mitologia grega.

Medusa, símbol de puresa i bella sacerdotessa del temple d'Atenea, deessa de la guerra, es converteix

en la gelosa aspiració de molts pretendents, entre ells Posidó, déu del mar, que en un atac de bogeria la viola, desposseint-la del seu bé més preuat, la virginitat (avui ja en desús!). Atenea la castigarà convertint en pedra a tot aquell que la miri als ulls i transformant-la en una bèstia amb cabells de serp i enviant-la a la més absoluta solitud. Serà Perseu, un heroi semi-déu fill de Zeus i de Dànae, qui promet a la seva mare tornar amb el cap decapitat de Medusa de l'illa grega on està desterrada. Hermes l'informa del lloc i les nimfes estígies li proporcionen les armes màgiques que permetran decapitar Medusa mirant-la a través del reflex del seu escut per evitar convertir-se en pedra.

La direcció, guió i coreografia de la pròpia Sara Baras va donar llum a l'espectacle amb la tripidant música, de Keko Baldomero i el seu grup, el vestuari genuí de Torres & Cosano i l'auster escenografia de Ras Artanos. Correctes en el seu breus rols, Juan Carlos Velido (La Consciència), David Martín (Posidó) i Carmen Camacho (Atenea). Cal destacar per damunt de tots José Serrano, el gran ballarí cordovès, artista convidat, en l'impressionant i esgotador paper de Perseu. Aquesta obra era una coproducció del Festival Castell de Peralada amb el Festival de Teatro Clásico de Mérida. Una nit aplaudida pel públic incondicional que omplia el fòrum, i un homenatge a la mare de Sara, Concha Baras, que va sortir a saludar i va ballar breument.

ALFONS HEREU I RUAX

CONFERÈNCIA EN CAS DE PATIR UN ICTUS, ELS SEGONS COMPTEN!

Aquesta podria ser la frase que resumeix la xerrada que el passat 13 de desembre va impartir el Dr. Ernest Palomeras dins el cicle Salut i societat. Fou la primera de les conferències del programa del curs 2014-2015 que organitza conjuntament la Càtedra Martí Casals de la Universitat de Girona i l'Espai del Metge i de la Salut Rural.

Uns quaranta assistents a l'acte van poder escoltar l'exposició amena i divulgativa del Dr. Palomeras, metge adjunt del servei de Neurologia de l'Hospital de Mataró, membre de l'equip de neuròlegs de guàrdia de l'Hospital Germans Trias i Pujol i del Grup Corporatiu ICTUS de l'ICS, amb el títol "Ictus: com detectar-lo i què cal fer?".

L'ictus és una malaltia que en pocs casos provoca la mort, però que deixa seqüeles importants en molts pacients. De fet, és la primera causa d'invalidesa a l'edat adulta, amb uns 13.000 nous casos a Catalunya cada any. Per tant, podem dir que és una malaltia

prou freqüent com perquè la tinguem en compte.

Un aspecte important a conèixer són els símptomes que ens poden alertar que estem patint un ictus, i encara que són molt variables, n'hi ha alguns més fàcils de detectar: la pèrdua de força en un costat, la desviació de la boca o l'alteració de la parla. Si hom sospita que està patint un ictus o algú del seu entorn té símptomes, el primer que s'ha de fer és trucar al 112 perquè es tracta d'una urgència. "Temps és cervell", aquest és el lema dels neuròlegs, quan més temps triguem més cervell quedarà inutilitzat i les seqüeles seran més grans.

El futur és esperançador i cal seguir investigant per obtenir nous tractaments i fàrmacs, en ocasions no es pot evitar patir un ictus, però sí podem acudir a urgències o trucar al 112 immediatament. Al mateix temps, és important intentar mantenir un estil de vida saludable per evitar factors de risc innecessaris. / EMR.

Els millors regals són a...

CALÇATS LLINÀS

C/ Sant Joan, 43, tel. 972 321 355
SANT FELIU DE GUÍXOLS

Plaça Catalunya, 1 – Tel. 972 805 291 – LLAGOSTERA
C/ Alta Riera, 6 – Tel. 972 643 222 – LA BISBAL

SORTEGEM UNA PANERA ENTRE ELS NOSTRES CLIENTS

Tenim una àmplia gamma de sabates, bosses, botes, paraigües, maletes, cinturons, moneders, etc.

Veniu a veure'ns
BONES FESTES!

VISITES PASTORALS DE SANT FELIU DE GUÍXOLS (1668-1705) (I)

Ja en altres ocasions hem publicat l'extracte de les visites pastorals de Sant Feliu de Guíxols (1329-1432), Àncora, núm. 2156 (22-VIII-2010) 3, (1440-1474), *Ibid.*, núm. 3175 (16-XII-2010) 16, (1478-1511) *Ibid.*, núm. 3204 (21-VIII-2011), (1514-1527), *Ibid.*, núm. 3223 (15-XII-2011) 3; (1533-1548) *Ibid.*, núm. 3253 (26-VII-2012), 14; (1551-1582), *Ibid.*, núm. 3272 (20-XII-2012), 16 i núm. 3273, 10; (1584-1592) *Ibid.*, núm. 3302 (15-VIII-2013), 13; (1598-1627), *Ibid.*, núm. 3320 (19-XII-2013) 20; (1632-1641), *Ibid.*, núm. 3349 (24-III-VII-2014) 12. I ara publiquem les de 1668, 1687 i 1705, abans de la Guerra de Successió. Heu-les aquí:

El bisbe visità personalment Sant Feliu el 29 d'abril de 1668. Tot estava igual que en la visita anterior. Signen com a testimonis els preveres Pau Solsona i Joan Seguí. El vicari de l'abat és Mn. Joan Vicens, que té el benefici de Sant Narcís de l'altar major, el qual per la reducció que féu el bisbe Josep Fageda el 21 de maig de 1661 ha de dir una missa els dies festius i el dia de Sant Narcís, pagant de salari per la missa i predicació dues lliures, i fer cremar la llàntia i un ciri en el monument. El primer beneficiat de Sant Pere és Fèlix Aneller, clergue guixolenc, absent, el del benefici dels Fornells i de Sant Benet continuen essent respectivament Pau Roure i Josep Pi, clergue de la Bisbal, resident, a qui el bisbe li demana que li presenti la dotàlia abans de dos mesos. Ara hi ha l'altar votiu de Santa Gertrudis "*novamente erectum, non consecratum, cum ara, decenter*". A l'altar de Sant Francesc hi fundaren un benefici els marmessors de l'"Aixada". El beneficiat de Pere Bosc de l'altar de Sant Antoni continua essent el Joan Cabanyes, prevere de Banyoles, resident i l'altre benefici l'obté Joan Bacó, sagristà de Palafrugell. Al beneficiat de la Pietat continua essent Antoni Geli, domer de Peratallada, se li demana que presenti la seva dotàlia abans de dos mesos. A l'altar de Sant Antoni el benefici de Pere Sans l'obté Josep Pi, clergue de la Bisbal, que estudia a Girona, a qui li mana faci dir les dues misses setmanals, sota pena de segrestar els rèdits, i el de Joan Torres l'obté Joan Bacó. El de Santa Magdalena continua servint-lo Salvi Estanyol Batlle. En el de l'Esperança conti-

na Francesc Cabanyes, resident a Barcelona, a qui novament se li demana que compleixi amb les seves obligacions, sota pena de segrestar-li els fruits del benefici, igualment a Joan Macip, resident a Girona, que obté el benefici del Roser fundat per Salvi Estanyol Batlle dels béns de Jeroni Falgueres. El benefici de Salvador Vallmanya, continua servit per Baltasar Bacó. El beneficiat de Sant Benet continua essent Antoni Pou, a qui se li demana complir amb les seves obligacions sota pena de segrestar-li els fruits.

El 2 de maig el bisbe visità la capella de Sant Joan Baptista, que tenia tres altars. El major, dedicat a Sant Joan Baptista, el de Sant Elm i el de Sant Narcís. El benefici de Caterina Pi, continuava obtenint-lo Rafael Favar, al qual se li mana complir l'obligació de celebrar-hi dues misses setmanals, sota pena de segrestar-li els seus fruits. El benefici de Joan Baptista Pi, que redituava 60 lliures i el de Caterina Semir continuaven essent servits per Joan Moret. L'altar de Sant Elm continuava tenint dins un reliquiari de plata daurada amb tres vidres en forma de vericle, que contenia la reliquia del "sant sudari de Jesucrist". L'altar de Sant Narcís, tenia ara i estava decent. El bisbe mana als administradors de la capella, que abans de dos mesos facin afixar les ares dels altars sota pena d'interdicte personal. I diu l'acta, que l'hospital de pobres està ben administrat.

El bisbe mana que mentre se celebren els oficis divins cap dona es posi en els primers bancs ni entre ells sota pena d'interdicte personal; i "perquè en la processó del dijous sant molts homes que han representat personatjes (biblics) han causat escàndols i provocat el poble més a irrisió que a devoció" prohibeix que cap persona disfressada vagi a la processó, sota pena de cinc lliures per a l'hospital i d'interdicte personal; i mana que els administradors de l'Hospital que des de 1662 no han donat comptes, els donin als oïdors diputats a l'efecte, abans de dos mesos. I que en la capella de Sant Joan no s'hi digui missa fora de les hores del missal romà, llevat del religiós o sacerdot de fora del Principat que tingui especial indult, però els del Principat han d'ensenyar els papers i mai sense llicència del bisbe o del seu vicari general, sota pena de deu lliures aplica-

dores a les obres pies que el bisbe vulgui (VP, vol. 103, ff. 289v-294v).

El bisbe Sever Tomàs Auther visità Sant Feliu de Guíxols el 23 de maig de 1680. No ens ha pervingut l'acta de visita, però sabem que va tonsurat 22 candidats al sacerdot, ja examinats i aprovats, quasi tots guixolencs. I que l'endemà donà llicència per confessar i predicar al monjo del monestir fra Joan de Solís (VP, vol. 107, ff. 36r-37r).

El bisbe Miquel Pontich, el 20 de febrer de 1687 visità la parròquia, després de la protesta dels monjos i de la seva davant del notari Joan Blanc, de que no volia perjudicar els drets ni privilegis del monestir. L'endemà visità el sagrari, que estava a l'altar del Roser, dins un copó de plata daurada. Pica, sants olis, tot estava bé. Ara es diu que l'altar major té ara, però no és consagrat, i que la cura d'ànimes la té l'abat i l'exerceix pels seus vicaris (continuen els folis 102r-103v en blanc, on hi haurien d'anar els altars, beneficis i beneficiats). El bisbe manà (ff. 105r-106r) "que els confessoris de la present iglésia estigan en part patent de aquella i que les portes ab que tancanse seran per lo mitx y que a les finestres si posen unas llaunas de estany ab foradets com s'acostuma"; que en la dominica infraoctava del Corpus, que es nomenen els pabordes de la Confraria del Santíssim, hi hagi una cortina que tapi el sagrari i que la elecció es faci en presència de l'abat o president del monestir. Que en el nomenament de pabordesses se segueixi el costum antic de no nomenar pabordesses les mullers dels administradors, sinó les que les pabordesses voldran, a fi d'any. Que els administradors seculars no poden fer despeses extraordinàries sense comunicar-ho al paborde eclesiàstic i que donin comptes davant l'abat o el seu lloctinent, com a rector que és. Que els administradors de les confraries del Santíssim i del Roser en les seves capelles facin fer per a combregar una balustrada amb portes al mig hi posin una tovallola. Vist que l'església no té piscina per a les aigües residuals baptismals, que els obrers en facin una on millor pugui fer-se. Que el celebrant de l'altar de l'Esperança no surti de la sagristia a dir missa a l'ofertori de la conventual sinó després de dits els manaments. Que els que han de fer celebrar sufragis pels difunts, ho facin abans de dos

mesos, sota pena de cinc lliures i en subsidi d'excomunió major. Que els esposats que encara no han rebut la benedicció nupcial, la rebin després de Pasqua de Resurrecció sota pena de tres lliures i en subsidi d'excomunió major. "Drets de visita: Abat 30 lliures, sagristà XV, capellà major XV" (VP, vol. 108, ff. 100v-106r).

El bisbe visità la parròquia guixolenc el 2 de maig de 1705. Abans d'entrar a l'església per la porta del cementiri, fra Narcís Darnius, majordom i procurador de l'abat i monestir, va fer l'acostumada protesta contra la visita episcopal, que es pledejava a Roma. El bisbe respongué amb la història de la capellania curada i que tenia un rescripte de Roma del 1622 i que procediria a la visita sense que això perjudicés els drets del monestir, davant de Jaume Pelegrí, prevere notari i secretari de la visita i del notari de Sant Feliu de Guíxols, Jeroni Axandri, i dels testimonis Dr. Pere Vila, prevere i familiar del bisbe i Gelabert Axandri, escriptor. Després entrà al cementiri i fou rebut solemnement per fra Pere Gayolà, president i prior del monestir i pels monjos i beneficiats. I davant l'altar major i amb ornaments litúrgics de color negre, pregà pels difunts. Després amb ornaments blancs visità el sagrari que estava a l'altar del Roser. L'endemà visità tots els altars, començant pel major. Eren vicaris parroquials de l'abat els monjos fra Pere Gayolà, fra Jacint de Torrala i fra Isidor Covarem, que servien la capellania major per setmanes, en la qual hi havia quatre beneficis porcioners fundats, a saber: de la Pietat, de Sant Cugat, de Sant Feliu i de Sant Jaume. A més hi havia del benefici de Sant Narcís, que l'obtenia Joan Vicens, que havia de celebrar en les dues festes de sant Narcís, el 18 de març i el 29 d'octubre i era de presentació del mateix Vicens o de la seva família, els dos beneficis de Sant Nicolau, el major que l'obtenia Joan Boada i era de presentació de Joan des Vern i el menor, que l'obtenia Pere Roure. Hi havia també fundada la confraria de la Minerva, que era ben administrada. A l'altar de Sant Pere hi havia la confraria dels pescadors administrada per laics.

E. ZARAGOZA

Funeraria Juanals

TANATORI - CREMATORI
SERVEI PERMANENT

972.32.22.82 - 972.32.88.55

Serveis de:

Enterrament
Incineració
Traslats
Flors
Esqueles
Làpides

Donem servei a:

Sant Feliu de Guíxols
Castell-Platja d'Aro i S'Agaró
Santa Cristina d'Aro
Calonge
Sant Antoni de Calonge

Gestionem les defuncions d'aquestes poblacions a qualsevol hospital, clínica o residència geriàtrica de la província.

OFICINES CENTRALS, TANATORI i CREMATORI

Avda. Catalunya, 150 - 17220 Sant Feliu de Guíxols
Tels.: 972.32.22.82 - 972.32.88.55. Fax: 972.82.14.50

Cau del Pescador

RESTAURANT

OBRIM EL DIA DE NADAL, SANT ESTEVE,
ANY NOU AL MIGDIA I EL DIA DE REIS

PER LA NIT DE FI D'ANY OBRIM AMB
UNA CARTA SELECCIONADA DELS NOSTRES
MILLORS PLATS A PREUS HABITUALS

INFORMACIÓ I RESERVES:

C/ Sant Domènec, n. 11 - Tel. 972 32 40 52

BONES FESTES!

Campionat Segona Catalana - Grup I A.D. GUÍXOLS, 1 - LLAGOSTERA B, 2 Quina esquilada!

Degut a les obres que es fan al camp Josep Suñer, aquest partit es va jugar al de Vilartagues, amb una bona assistència de públic dels tres clubs de la ciutat, el Guixols, el Vilartagues i l'EF Sant Feliu, creant un ambient espectacular, on l'Ateneu va ser molt ben acollit, sentint-se com a casa. La llàstima va ser que entre el col·legiat i un dels seus assistents deixessin la festa en un no res, ja que van ser els protagonistes, negatius de la tarda.

Com era de preveure, el matx va ser molt igualat pel fet que ambdós equips es coneixien. Així, en el primer període tan sols va haver una acció de perill per cadascun. En el minut 30, Yassin va fer-li un gran refús a Mesas, i tres més tard va ser Santamaria qui va fer treballar Adri.

La polèmica va començar a la represa arran del 0-1, després que el pal llarg rebutgés un cop de cap de Jallow, en aprofitar-ho Javi. Una acció molt protestada per possible fora de joc. Els blaugrana no defalliren i seguiren lluitant. Als 68', Edu, en rematada de Santamaria va salvar un empat que va fer Pau Sala, quatre més tard, arran d'una gran rematada creuada al segon pal. Però, en el 83, Pera, en una altra jugada antireglamentària on el davantier selvata s'emportà l'esfèrica després de donar un cop de colze a la cara a Alsina, que va quedar estès al terra, "que el linier no veu", marcà l'1-2. En canvi, tres minuts més tard deixaren els locals amb deu per una vermella directa a Garrido, i el jutge, tampoc no "veié" un penal clamorós, en temps de descompte, a Pau Sala, que provocà la indignació d'una graderia, jugadors, tècnics i directius, que eren un clam envers el que havien fet al seu equip.

A.D. Guixols: Yassin, Chicho, Alsina, Buly, Ricard, Garrido, Santamaria, Callicó, Xavi Mora (Guillem, 80'), Manu (Pau Sala, 46') i Musa.

Llagostera B: Adri, Edu, Javi, Eloy, Mesas (Jallow, 46'), Sillac, Pol, David Costa (Badre, 90'), Flores (Iglesias, 74'), Pera (Sergi, 85') i Eric (David, 87').

Gols: 0-1 (53') Javi. 1-1 (72') Pau Sala. 1-2 (83') Pera.

Àrbitre: Rivas Vizcaino. T.G.: A Chicho, Ricard, Santamaria i Musa, i Mesas, Jallow, Badre, Iglesias i Pera. T.V.: Garrido (86').

Els han fet perdre el lideratge, però amb la lluita que mostren al camp, dissabte al terreny del Base Roses poden recuperar-ho tot.

Acord amb l'EF Sant Feliu

De cares a la visita del Llagostera B que hem comentat, perquè hi hagués una bona entrada per ajudar a vèncer el Guixols, aquest club i l'Escola van acordar que els jugadors de l'EF Sant Feliu que portessin el seu xandall, podrien entrar gratuïtament, i els socis d'aquesta entitat -com que s'havia de treure entrada, com passa al camp Josep Suñer-, que ho volguessin, podien entrar-hi pagant una entrada reduïda de 2 €, presentant el carnet del club. L'entrada general en val 5.

Recordem que els dies 25 i 26 d'aquest mes de desembre, i l'1, el 3 i el 6 de gener, a la Sala de Festes Las Vegas, a partir de les 6 de la tarda, el Guixols hi organitza la tradicional Quina de Nadal, i els desitja unes Bones Festes.

Campionat 4a Catalana - Grup 29

Sporting Vidrerenca B -
A.D. Guixols B

1-2

JOSEP SERRATS

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE KARATE REPOKER DE COPES!!!

DOJO

Aquest passat diumenge dia 14 de desembre a la ciutat de Vilanova i la Geltrú s'ha realitzat el Campionat de Catalunya de karate infantil, la nostra escola hi ha participat amb cinc competidors de diferents categories, kata infantil groc amb Víctor Moreno, Kata infantil femení verd amb l'Aida Martínez i kata masculí verd amb l'Oriol Mora. Tots tres han realitzat un treball molt tècnic, potent i molt elegant arribant

l'Aida i en Víctor a final on han perdut per una bandera de diferència amb el guanyador/a per tant han quedat segons classificats. I l'Oriol Mora també ho ha fet molt i molt be però ens hem quedat a semifinal, quedant tercer classificat. A l'apartat de kumite (combat) de l'escola hi havia en Víctor Martínez a la categoria de + 55 kgs marró i negre juvenil (13 anys) i la Lidia Mora a la categoria a la categoria marró negre cadet femení, que han realitzat una gran competició. En Víctor arribant a guanyar 6 a 0 contra el seu rival a primera ronda i quedant segon classificat perdent a la final per un punt de diferència. La Lidia també ha realitzat una gran competició i ha quedat segona classificada.

Des de l'escola estem molt contents i volem felicitar a tothom, als competidors, entrenadors i als seus companys perquè sense la seva col·laboració el triomf de l'escola no seria possible.

Molt bon treball i moltíssimes felicitats! / ESCOLA DE KARATE C.E. DOJO SANT FELIU.

ESCOLA DE FUTBOL SANT FELIU

Fundació Privada Cat. Esp. Begur B, 1 - Infantil B, 5.

Alineació: Izan Ballobar, Miguel Martínez, Joan Parareda, Ton Prat, Pau Cambroner, Marcos Vilaró, Amjad Saouli, Jordi Royán, Don de Bruijn, Alfonso Peinado, Arnau Clavaguera. **Gols:** Amjad Saouli (3), Marcos Vilaró (1), Pròpia porta (1). **Parcials:** 0-2 / 1-3.

Després de viure un inici de partit espès, els homes d'en Martí Vinyals s'han despertat quan han començat a jugar per les bandes, assolint dos gols en tan sols deu minuts, tot aprofitant arribades dels laterals fins a la línia de fons.

Arrancada la segona part amb una actitud relaxada, el gol de l'equip local tot just començar ha posat la por al cos als de taronja, que han necessitat pràcticament un quart d'hora per tornar a controlar el partit. Tanmateix una vegada han aconseguit el gol de la tranquil·litat, en cinc minuts n'han anotat dos més, per fixar el marcador definitiu.

Aquest resultat ha servit per escalar fins a la tercera posició de la taula classificatòria, situant-se a prop del segon classificat. El proper cap de setmana l'equip descansa per la retirada d'un dels equips de la categoria.

CLUB BÀSQUET SANT FELIU

C.E. Onyar, 99 - Mini Femení, 7

Segon partit de la segona fase i derrota davant l'Onyar, un equip molt alt i que ens va collar molt durant tot el partit. Les nostres nenes en partits així els hi costa molt, noies més altes, més grans... però la seva lluita i ganes d'ensortir-se'n, fa que ens sentim orgullosos d'elles, tant pares com entrenadors. Per tant tranquils, que tard o d'hora vindran els resultats, però són a llarg termini.

Jugadores: Andrea, Mar C. (2), Alexia, Txell, Abril, Alba (2), Estel, Mar R., Alina (2), Dàlia, Sandra (1).

Bàsquet Vilafant, 65 - Mini Masculí A, 110

A vegades la sort també acompanya...

Partit que es presentava molt difícil segons la classificació, però un parcial de 2 a 23 en el segon quart favorable als ganxons trencava el partit. A partir d'aquí, amb una dinàmica poc ortodoxa i el gran encert, mancava l'intent de remuntada del rival. Hem de seguir treballant dia a dia per créixer com a equip. Anotadors: Rodríguez X. (9), Ruiz I. (42), Laporta G. (-), Márquez J. (4), Cruañas A. (8), Olivares P. (11), Gourseaud L. (4), Martí X. (4), Grañó P. (16), Silva A. (12). **Parcials:** 4-4, 2-23, 12-17, 4-16, 2-12, 9-20, 13-4, 19-14.

LA LLIGA SEGONA CATALANA

Resultats

Quart - Vilamalla	1-0
Breda - Calonge	2-0
Torroella - Base Roses	0-2
GUÍXOLS - Llagostera B	1-2
Camprodon - Cassà	4-1
Aro - Besalú	2-1
Can Gibert - Tordera	5-0
Roses - Bisbalenc	3-0
Abadessenc - Bescanó	1-1

Classificació

Equip	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Llagostera B	14	7	6	1	24	11	27
GUÍXOLS	14	8	2	4	24	15	26
Camprodon	14	8	2	4	19	12	26
Breda	14	7	4	3	25	22	25
Abadessenc	14	7	3	4	26	20	24
Can Gibert	14	7	2	5	22	18	23
Base Roses	14	6	4	4	24	21	22
Roses	14	6	2	6	18	13	20
Cassà	14	4	7	3	21	18	19
Bescanó	14	4	5	5	21	22	17
Tordera	14	5	2	7	20	28	17
Quart	14	4	4	6	16	16	16
Aro	14	4	4	6	18	22	16
Calonge	14	4	4	6	15	19	16
Vilamalla	14	4	3	7	17	20	15
Besalú	14	4	3	7	13	17	15
Bisbalenc	14	3	5	6	20	29	14
Torroella	14	2	2	10	11	31	8

TERCERA CATALANA - Grup 16

Resultats

Maçanet Selva - Quatre Vents	2-6
VILARTAGUES - Silenc	1-0
Anglès - Palafròls	0-2
St. Antoni - Tordera B	5-2
Tossa - Sp. Vidrerenca	3-1
Blanes At. - Hostalric	2-1
Gironès Sàbat - Farners B	1-3
St. Hilari - Ca la Guidó	4-3
Unió Girona - Blanes	2-8

Classificació

Equip	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Palafròls	14	13	1	0	32	5	40
Blanes	14	10	3	1	44	18	33
Anglès	14	10	1	3	28	12	31
Sp. Vidrerenca	13	9	1	3	30	13	28
Farners B	13	9	1	3	24	18	28
Gironès Sàbat	14	8	2	4	39	29	26
Tossa	14	6	5	3	32	22	23
Ca la Guidó	14	6	4	4	37	32	22
Blanes At.	13	5	4	4	29	25	19
Quatre Vents	14	5	2	7	27	37	17
St. Antoni	13	5	1	7	28	32	16
Silenc	13	4	3	6	22	33	15
VILARTAGUES	14	4	1	9	15	23	13
Tordera B	14	3	2	9	15	34	11
Maçanet Selva	13	3	1	9	27	40	10
St. Hilari	14	3	1	10	20	39	10
Unió Girona	14	2	1	11	20	39	7
Hostalric	14	0	2	12	7	25	2

FUTBOL 3.a CATALANA - Grup 16

VILARTAGUES C.F., 1 - SILENC, 0

Vilartagues: Luque, Domínguez, Ruiz, Cordonet, Muñoz, Hamzaoui, Moradell, Gálvez (Zorrilla), Sánchez (Akaba), Kessi (Martínez) i Laso (Miron).

Silenc: Coronado, Merillas (Urzaiz), Tarrés, Recasens, Garcia (Puntonet), Vinyets (Jiménez), Cimbron, Caballé, Coll, Dalmau (Viella) i Cruz(Taurati).

Gol: 1-0, m. 63, Laso.
Àrbitre: Sergio Cabanelas Alcaide.

El Vilartagues va guanyar per la mínima i va sumar tres punts importants per fugir del descens. (DdG).

NATAIÓ TOP 2014 - Consell Comarcal Baix Empordà

Cap de setmana intensiu pels xaloquins. Dissabte dia 13 es va celebrar a la piscina de la Corxera el control federatiu de la selecció espanyola de natació amb aletes, amb participació de nedadors de diverses comunitats d'Espanya. Per part dels xaloquins van participar l'Axel Lekuona, Max Martínez, Carlos García, Maria Alsina, Mireia Carrasco, Mireia Brugulat, Mar Garcia i Clàudia Martínez, essent els masculins els millors classificats amb les tres primeres posicions de les proves que van participar.

D'altra banda, diumenge era el torn dels més petits, competició organitzada per l'Aquàtic Club

A.C. XALOC

Xaloc i el Consell Comarcal del Baix Empordà. Es van disputar proves d'aletes, eskena, braça i un gran relleu en benefici de la Marató de tv3. Xaloquins i esportistes del Club de Natació Palafrugell van gaudir d'un matí de diumenge diferent i molt divertit amb trofeu per als tres primers classificats de cada prova i premi al primer nedador complet de cada prova. / A.C. XALOC.

A.C. XALOC

Cicloturisme - Itinerari CASTANYEDES A LES GAVARRES

Recorregut matinal per les Gavarres enllaçant les castanyedes d'en Genoer situada sota del Puig d'Arques i la d'en Gironés que s'estén per un dels camins on neix el Daró prop del coll del Matxo Mort.

A les denses i obscures Gavarres aquestes extenses castanyedes configuren amables illes cromàtiques; durant la tardor i la primavera els seus colors ocres i verds lluints sobresurten elegants en la massa forestal uniforme que tapissa el massís. A destacar per la seva amplitud i bellesa la castanyeda d'en Genoer (a la foto), que en aquest itinerari travessem només de *trascantó*; la trobem a la vessant nord del Puig d'Arques; en clapes s'estén per aquesta zona obaga fins a tocar el mas de can Genoer. La d'en Gironés que travessem seguint la pista per sota del Puig Gros s'eixampla atapeida

pel fondal fins arribar al mas enrunat de can Gironés a tocar la llera del riu Daró. Des de l'esplanada de l'Era d'en Llaca iniciem el descens fins als plans de la Verneda a tocar de can Bassets; seguint la trama de pistes i camins de la Verneda i Panedes arribem al carril bici a l'altura del pont de Salenys per continuar fins a Sant Feliu. Pedalant entre castanyes i castanyers haurem tancat aquesta interessant circular de 45 qms. i 850 m. d'altimetria.

CICLOTURISME C.E. MONTCLAR

GUÍXOLS
NETEGES ALTA PRESSIÓ

El millor servei al millor preu **SERVEI 24 h. 365 dies**

Desembussos de canonades
suadetes neteja i desinfecció de fosses
inspecció de canonades amb TV.

Tel. 669 70 11 53

www.netegesguixols.com

La Vienesa
Patisserie Bomboneria

Rambla Vidal, 33
Tel. 972 32 01 81
SANT FELIU DE GUÍXOLS

Pujada Pont de Pedra, 1
Tel. 972 48 60 46
GIRONA
www.lavienesa.cat

can salvi
restaurant

Obert des de 1949

Passeig del Mar, 23
☎ 972 32 10 13 - Fax 972 82 13 37
web: www.restaurantcansalvi.com
mail: cansalvisfg@telefonica.net
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

M.ª BLANCO -
A. TERRICABRAS -
C. VALCARCE
Advocats

Civil, penal, laboral, mercantil,
matrimonial.

Francès, anglès i alemany

Tel.: 972 324997
Mòbil: 669 701334
Laborables, de 17 h. a 20 h.

Manel Fuentes
Terapeuta, Massatgista,
Acupuntor

Acupuntura corporal MTC
Acupuntura intradèrmica
Acupuntura auricular
Especialitzat en problemes de:
Ansietat, Depressions, Estrès,
Obesitat, Al·lèrgies, Dolors
musculars i articulars, etc., etc.

Tel. 649 557 330
C/ Oviedo, 94
SANT FELIU DE GUÍXOLS

C/ Major, 16 - Tel. 972 32 00 70
SANT FELIU DE GUÍXOLS
fotollorca@hotmail.com

FOTOCÒPIES B/N - COLOR
FOTOS CARNET
SERVEIS DIGITALS -
LABORATORI COLOR
VENDA MATERIAL

brava domus
SERVEIS IMMOBILIARIS

Administració de
Comunitats de Propietaris

api

C. Hospital, 57
Tel. 972 822 636
Sant Feliu de Guixols
www.bravadomus.com

tinars

essència de cuina
Marc & Elena Gascons

Carretera de Sant Feliu a Girona,
Km 7,2 - 17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 830 626 - Fax 972 830 175
tinars@tinars.com
www.elstinars.com

PINTORS

STIL DECOR S.L.

C/ Cervantes, 26
☎ 626 72 62 39
SANT FELIU DE GUÍXOLS
info@stildecor.es

Totes les especialitats i
Pintura Decoració en general

PERLUM
Eduard Negra

PERSIANES, MOSQUITERES
i AUTOMATISMES

- Persianes enrotllables de plàstic i alumini tèrmic
- Persianes amb motor
- Persianes de seguretat
- Mini de caixa (sense obra)
- Mosquiteres de tot tipus
- Sostres d'alumini

Botiga, Taller i Reparacions:
C/ Iris, 30
Tel. 972 822 969 - Fax 972 820 399
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Electro Ràpid

REPARACIÓ
D'ELECTRODOMÈSTICS i
CALDERES DE CALEFACCIÓ

Tel. 972 82 28 29 -
Mòbil 659 95 47 72
17220 SANT FELIU DE
GUÍXOLS

LF

• ELECTRICITAT • FONTANERIA
GAS • CALEFACCIÓ

Instal·lacions Teixidor, S. C.

Al seu servei des de 1960
C/ Nou del Garrofer, 45
Tel. i Fax 972 32 00 81
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Escola Nàutica Medià
Girona - St. Feliu de Guixols - Palamós

Totes les titulacions esportives:

- "Titulació" (Autorització Federativa) PNB - Patró de Navegació Bàsica
- PEE/PER - Patró d'Esbarjo
- PI - Patró de lot
- CI - Capità de lot

☎ Tel. 972 20 17 69
info@mediya.com www.mediya.com

CARTELLERA

FARMÀCIES DE TORN

Del 18 al 24 de desembre de 2014

Dijous, 18: OLIVÉ, Ctra. de Palamós, 74, tel. 972 320109; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Divendres, 19: PRAT, Joan Camisó, 2, tel. 972 32248.

Dissabte, 20: SALLÉS, Mall, 2 - Tel. 972 320428.

Diumenge, 21: SIMON, València, 37, tel. 972 322960; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Dilluns, 22: VALLS ARARÀ, Maragall, 10, tel. 972 322830.

Dimarts, 23: VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192.

Dimecres, 24: CASANOVAS, Canigó, 16, tel. 972 328352.

Del 25 al 31 de desembre de 2014

Dijous, 25: CORTIELLA, Rufo, 27, tel. 972 320429; VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Divendres, 26: VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Dissabte, 27: VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PEÑA VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

Diumenge, 28: MIGUEL LLORENTE, Av. Saragossa, 21-27, tel. 972 320959; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Dilluns, 29: OLIVÉ, Ctra. de Palamós, 74, tel. 972 320109.

Dimarts, 30: PRAT, Joan Camisó, 2, tel. 972 32248; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Dimecres, 31: SALLÉS, Mall, 2 - Tel. 972 320428.

De l'1 al 7 de gener de 2015

Dijous, 1 gener: SALLÉS, Mall, 2 - Tel. 972 320428; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Divendres, 2: SIMON, València, 37, tel. 972 322960.

Dissabte, 3: VALLS ARARÀ, Maragall, 10, tel. 972 322830.

Diumenge, 4: VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192.

Dilluns, 5: CASANOVAS, Canigó, 16, tel. 972 328352.

Dimarts, 6: CORTIELLA, Rufo, 27, tel. 972 320429; VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192; SALA (Platja d'Aro), Av. Costa Brava, 2, tel. 972 817564.

Dimecres, 7: VALLS GIRO-NÈS, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PEÑA VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

PARRÒQUIES MARE DE DÉU DELS ÀNGELS - SANTA MARIA ASSUMPTA

Dijous, 18: Càritas: 17 h. Servei d'interven. Educativa. 5 tarda: Celebració a l'Hospital. 6 tarda: Catequesi d'adults. Text evangèlic a reflexionar: Mateu 11, 25-30. - **Divendres, 19:** CÀRITAS - aliments, de 16 a 19 h. Catequesi de Primera Comunió. - **Dissabte, 20:** Despatx parroquial de 10:30 a 12:30.

Defuncions: Celestina Fort Vilella, als 86 anys; Emili Ribot Cerqueda, als 88 anys; José García Amate, als 82 anys.

Les celebracions del Nadal són:

Dia 24, a les 7 de la tarda, missa a Santa Maria. A les 11, missa del gall al Monestir.

Dia 25: misses a les 10 i a les 12 al Monestir.

Any nou: Dia 31: Missa a les 6 de la tarda a Santa Maria. A les 8, al Monestir. Dia 1 de gener: Misses a les 10 i a les 12 al Monestir.

Reis: Dia 5: Missa a les 6 de la tarda a Santa Maria i a les 8 del vespre al Monestir.

Dia 6: Misses a les 10 i a les 12 al Monestir.

Dia 19 de desembre, al Monestir TROBADA DE CORALS.

AGENDA D'ACTIVITATS

Dissabte 20 de desembre: De 10.30 a 11.30 h, **Conta contes**, a la rambla Generalitat. A càrrec de Kid's and us.

De 12 a 13 h, **Caga Tió**. Vine a la rambla Generalitat i caga el Tió. De 17 a 18 h, **Conta contes** al c/ Major.

A les 17 h, **Visita oberta als pessebres** participants a la XV Mostra de Pessebres de l'Associació de Veïns Molí de Vent. Sortida des del pessebre de l'avinguda Catalunya-Rambla Joan Bordàs. I a continuació, **inauguració de la Mostra de Diorames**

d'artistes ganxons al pati de l'Ajuntament.

A les 18 h, **Cantada de nades** a càrrec de l'Escola de Música. A la rambla Generalitat i a la zona centre.

De 18 a 19 h, **Caga Tió**. Vine a la rambla Vidal i caga el Tió.

Diumenge 21 de desembre: D'11 a 12 h, **Cantada de corals** a càrrec de la Coral Cypsella a la rambla Generalitat.

De 12 a 13 h, **"Escudellada"** gratuïta gentilesa de l'Hotel Can Segura. A la rambla A. Vidal.

De 12 a 13 h, **Cantada de corals** a càrrec de la Coral Cypsella a la rambla A. Vidal.

Dissabte 3 de gener: De 16.30 a 19 h, **Quina infantil de Nadal** a la Sala Las Vegas. Obert a tots els públics.

MOSTRA DE DIORAMES D'ARTISTES GANXONS.

Al Pati de l'Ajuntament. Del 20 de desembre al 5 de gener. Horari: de dilluns a divendres de 8 a 15 h. Entrada gratuïta.

CURS DE MÀGIA, a càrrec de l'Il·lusionista Xevi.

La Xarxa
FORMACIÓ XARXA D'ESPECTACLE INFANTIL I JOVENIL DE CATALUNYA
Diumenge, 21 de desembre - 2014 a les 12 h.
Al Teatre Auditori Narcís Masferrer
Sol amb Lluna
Grup: Sgratta
Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

A la Biblioteca Pública "Octavi Viader i Margarit. Dies 29, 30 31 de desembre de 2014 i 2 de gener de 2015. Horaris: de 10 a 12 h. Preu nen/a: 20 € tot el curs. Edat: de 8 a 12 anys. Inscripcions a la Biblioteca (972 32 40 57).

El dia 3 de gener a les 11 h, al Ganxó Parc, demostració pública dels coneixements adquirits durant el curs.

TALLER DE FANALETES

Horari de matí (11 a 13 h): dies 24, 27, 29, 30, 31 de desembre i 2, 3 i 5 de gener. Horari de tarda (16 a 18 h): dies 23, 24, 29, 30 de desembre i 2 de gener

Per a inscripcions consulteu al Museu de la Jouguina (telèfon 972 822249).

QUINA NADAL A.D. GUÍXOLS

Dies 25, 26 desembre, 1, 3 i 6 de gener, a les 18 hores a la Sala de Festes Las Vegas.

NOTES DE SOCIETAT

El proper dissabte dia 27, en plenes festes nadalenques, l'àvia TERESA farà un any més.

Els seus fills, néts, i demés família li desitgen moltes felicitats. Per molts anys i Bon Nadal.

Els Pastorets
De Sant Feliu de Guíxols
Agrupació de Pastors i Pastores
26 Desembre 19.00 h.
28 Desembre 18.00 h.
3 Gener 18.00 h.
4 Gener 18.00 h.

AQUEST DISSABTE, MARATÓ DE DONACIÓ DE SANG

Moltesgràcies
St Feliu de Guíxols
Sant Feliu d'una sang,
d'una vida!
En seny de
totes les persones que
necessiten sang
www.donarsang.guixols.cat
MARATÓ DE DONACIÓ DE SANG A SANT FELIU DE GUÍXOLS
Dissabte 20 de desembre de 2014
Vine a donar sang a la Sala de Festes Las Vegas de 10 a 15h i de 16 a 21h

Donants de Sang de Girona i amb la col·laboració de moltes entitats, associacions i grups de Sant Feliu. Amb l'eslògan "Sant Feliu dona sang, dona vida!", el municipi espera assolir un nou rècord de donants. En l'anterior Marató de l'any 2012, es va aconseguir una participació de 436 donants. Enguany l'objectiu és superar aquesta xifra.

A més a més, aquest any a través de l'etiqueta #MSangStFeliu es vol estendre la presència de la Marató a les xarxes socials, i així mobilitzar la societat del Baix Empordà present a Twitter i Facebook.

Recorda: aquest dissabte 20 de desembre, MARATÓ DE DONACIÓ DE SANG. Vine a donar sang a la Sala de Festes Las Vegas, de 10 a 15 h i de 16 a 21 h.

AGRUPACIÓ AMICS DE LA SARDANA
Divendres, 26 de desembre de 2014, Sant Esteve
A les 12 del migdia. Al Passeig del Mar (davant Rest. Marabú)
597 AUDICIÓ DE SARDANES
Cobla: Baix Empordà
PROGRAMA:
TOT DIBUIXANT CARÍCIES (35-87) ... Enric Ortí L'ESTEVE I LA NÚRIA (27-81) A. Cuadrado
SANT FELIU DE GUÍXOLS (37-87) M. Solés LA TIA ROSETA (31-87) Agustí Causí
LA SARDANA D'EN PACO (33-77) . J. Bonaterra MARIA AMÀLIA (39-75) Francesc Mas Ros
Sorteig d'un magnífic tortell gentilesa de Pastisseria Montserratina
Propera audició: 11 de gener 2015 - Cobla Bisbal Jove

Tal com informàrem a l'edició anterior, aquest dissabte 20 de desembre, estan programades a Sant Feliu durant tot el dia a la Sala Las Vegas i per diversos indrets i locals de la ciutat una gran diversitat d'actes i activitats amb motiu de la cinquena edició de la Marató de Donació de Sang. La campanya, organitzada pel Banc de Sang i Teixits (BST), compta amb la implicació de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, l'Associació de

ZUMBA Signa el DONANT que signa
Comparteix la teua sang
SALA LAS VEGAS
C/ SARAGOSA, 21, 1º I 2º PAVILLÓ
SANT FELIU DE GUÍXOLS
30-00 BBLA 200 000
TINTORCTORS GUÍXOLS
TOTS ELS CENTRES
ASSOCIATVS
PER AL SANG DE SANG DE
SANT FELIU DE GUÍXOLS

EMILI RIBOT i CERQUEDA

Soci fundador del Centre Excursionista
Montclar

Sant Feliu de Guíxols, 18 de desembre de 2014

2n. Aniversari de la mort de
SALVADOR CORDONET PUJOLÀS
(23-12-2012)

E.P.R.

La família et recorda i et té present.

Sant Feliu de Guíxols, 18 de desembre de 2014.

1r. Aniversari de la mort de
SALVADOR VILÀ i QUINTANA
(13-12-2013)

E.P.R.

Sempre estàs amb nosaltres.
La teva família que molt t'estima.

Sant Feliu de Guíxols, 18 de desembre de 2014.

18.º Aniversario de la muerte de
Don PEDRO HUIDOBRO
GONZÁLEZ

que falleció el día 1 de Enero de 1997,
a los 81 años de edad. A.C.S.

Sus hijos y nietos, no le olvidan.

Sant Feliu de Guíxols, a 2 de Enero de 2015.

EMILI RIBOT i CERQUEDA

Regidor de la ciutat del 1999 al 2007

La Corporació Local s'uneix al dol de
la família.

Sant Feliu de Guíxols, desembre de 2014

 El personatge ocult

Aquests retalls corresponen a diverses fotografies d'un mateix personatge, prou conegut.

Tal com diu el títol del concurs, en els retalls de la fotografia que es publica hi ha un personatge famós i conegut. Es pot omplir la butlleta amb el nom i la resta de dades, dipositant-la a la nostra bústia i entrar en el sorteig entre totes les rebudes amb el nom correcte. Els premis són: un plat cuinat del Restaurant Can Salvi de la nostra ciutat i el llibre dels Premis Literaris ÀNCORA o el de 300 ACUDITS d'en narmas.

El nom del guanyador del sorteig es publicarà en aquest mateix lloc i el termini per presentar les butlletes és fins al dilluns dia 12 de gener de 2015.

El personatge ocult darrerament publicat era l'escriptora Rosa M.ª Massegosa.

Efectuat el sorteig entre totes les butlletes rebudes amb la resposta correcta, ha resultat guanyadora l'enviada per JOAQUIM GIMBERNAT, qui podrà passar per la nostra redacció qualsevol dilluns de 18 a 20 hores a recollir els corresponents premis.

EMILI RIBOT i CERQUEDA

morí el passat dia 10 de desembre de 2014.

A.C.S.

Els companys de Convergència Democràtica de Catalunya de Sant Feliu de Guíxols, s'uneixen al dolor de tots els seus familiars per tan sentida pèrdua.

Sant Feliu de Guíxols, 18 de desembre de 2014.

Cupó núm. 243 del concurs EL PERSONATGE OCULT

El personatge és: _____

Nom del concursant: _____

Adreça _____ Tel.: _____

Últim dia per presentar el cupó: dilluns dia 12 de gener del 2015.

Només és vàlid un cupó per concursant.

can salvi
restaurant

Tel. 972 321 013 - Passeig del Mar, 23
SANT FELIU DE GUÍXOLS

2015

Foto: JOAN FAZ

GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY
DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE
DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DI Dt Dc Dj Dv Ds Dg 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

CALENDARI OFICIAL DE FESTES LABORALS A CATALUNYA I A SANT FELIU DE GUÍXOLS PER AL 2015:

- 1 de gener: Cap d'Any
- 6 de gener: Reis
- 13 de febrer: Divendres de Carnaval
- 3 d'abril: Divendres Sant
- 6 d'abril: Dilluns de Pasqua Florida
- 1 de maig: Festa del Treball
- 24 de juny: Sant Joan
- 1 d'agost: Festa Major de Sant Feliu
- 15 d'agost: L'Assumpció
- 11 de setembre: Diada Nacional de Catalunya
- 12 d'octubre: Festa Nacional d'Espanya
- 8 de desembre: La Immaculada
- 25 de desembre: Nadal
- 26 de desembre: Sant Esteve

SANT FELIU DE GUÍXOLS Activitats de Nadal

• Divendres 19 de desembre

A les 22 h. CONCERT DE NADAL a la Parròquia del Monestir. Amb les corals de Sant Feliu de Guíxols

• Diumenge 21 de desembre

A les 13 h. Inauguració del PESSEBRE DE LA PORTA FERRADA. Amb les corals de la ciutat.

• Divendres 26 de desembre

A les 12h. AUDICIÓ DE SARDANES amb la COBLA BAIX EMPORDÀ al Pg. del Mar. Organitza: Agrupació Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols.

• Dimecres 31 de desembre

A les 18 h. SANT SILVESTRE GANXONA - Cursa Popular - Organitza: Club Aquàtic Xaloc.

• Dijous 1 de gener

A les 13 h. TOTS A L'AIGUA! Primer bany de l'any

• Divendres 2 de gener

A les 19 h. Arribada del PATGE REIAL - Al Museu d'Història de la Joguina

• Dissabte 3 de gener

A les 19 h. Arribada dels PATGES REIALS - Al Museu d'Història de la Joguina. També a la Rambla Generalitat i a la Plaça Salvador Espriu

• Diumenge 4 de gener

A les 18.30 h. ARRIBADA PER MAR DELS CARTERS REIALS. Desfilada pels carrers del centre. Tot seguit, ENCESA DE L'ESTEL DE NADAL, amb espectacle audiovisual al Monestir

• Dilluns 5 de gener

A les 19 h. CAVALCADA DELS REIS MAGS D'ORIENT - Tot seguit ACTE DE BENVINGUDA I LLIURAMENT DE LES CLAUS DE LA CIUTAT, amb espectacle audiovisual al Monestir

Parc Infantil de Nadal "GANXO PARC"

Lloc: Pavelló Municipal "La Corchera"

Dies: 27, 28, 29 30 de desembre de 10,30 a 13,30 h. i de 17 a 20 h., 31 de desembre de 10,30 a 13,30 h., 2 i 3 de gener de 10,30 a 13,30 h. De 17 a 20 h.
Preus: 3 € (1 sessió matí o tarda) o 15 € (abonament 10 sessions) - Edats: d'1 a 14 anys

Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols
www.guixols.cat

Curar-se en salut!

La teva salut, un tresor

Exposició

Museu d'Història Monestir de Sant Feliu de Guíxols

WWW.GUIXOLS.CAT/MUSEU

Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols
Museu d'Història

Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Polítiques Institucionals

Unió Europea
2014-2020